

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/35

URBROJ: 65-23-07

Zagreb, 25. kolovoza 2023.

P.Z.E. br. 502

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 24. kolovoza 2023. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/33
URBROJ: 50301-21/32-23-6

Zagreb, 24. kolovoza 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

 3
PREDSJEDNIK
Mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA S DRŽAVAMA
ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA S DRŽAVAMA
ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE**

Članak 1.

U Zakonu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članica Europske unije („Narodne novine“ broj: 91/10., 81/13., 124/13., 26/15., 102/17., 68/18., 70/19. i 141/20.), u članku 1. stavku 2. podstavku 18. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez, a iza podstavka 18. dodaju se podstavci 19. i 20 koji glase:

„- Direktiva (EU) 2022/211 Europskog Parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. godine o izmjeni Okvirne odluke Vijeća 2022/465/PUP u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka (SL L 37, 18.2.2022),
- Direktiva (EU) 2022/228 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. o izmjeni Direktive 2014/41/EU u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka (SL L 39, 21.2.2022).“.

Članak 2.

U članku 2. dodaje se točka 35. koja glasi:

„ 35. Pravna pomoć i suradnja - je svaki oblik pravne pomoći i suradnje koji nije obuhvaćen oblicima pravosudne suradnje iz članka 1. stavka 1. ovog Zakona, a obuhvaća oblike suradnje poput dogovaranja, osnivanja zajedničkog istražnog tima, posredovanje Eurojusta i Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima te pravne pomoći u okviru prekograničnih dokaznih radnji.“.

Članak 3.

Članak 10. mijenja se i glasi:

„Obostrana kažnjivost
Članak 10.“

(1) Kada nadležno domaće pravosudno tijelo odlučuje o priznanju i izvršenju odluke stranog pravosudnog tijela iz članka 1. ovog Zakona, provjerit će obostranu kažnjivost ovisno o načinu kako je to propisano ovim Zakonom.

(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, nadležno domaće pravosudno tijelo izvršit će odluku stranog pravosudnog tijela iz članka 1. točke 1. do 5. i 8. ovog Zakona bez provjere obostrane kažnjivosti, a država izdavanja ih je označila kao slijedeća djela:

- pripadanje zločinačkoj organizaciji,
- terorizam,
- trgovanje ljudima,

- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,
- korupcija,
- prijevara, uključujući i one koje utječu na financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
- pranje novca,
- krivotvorenje valute, uključujući i euro,
- računalni kriminalitet,
- djela protiv okoliša, uključujući i nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,
- omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protupravno oduzimanje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
- varanje,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
- krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nedopuštena trgovina hormonskim supstancijama i drugim tvarima za poticanje rasta,
- nedopuštena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- protupravno oduzimanje letjelica/plovnih objekata,
- sabotaza.

(3) Kad nadležno domaće pravosudno tijelo izdaje odluke iz članka 1. točke 1. do 5. i 8. ovog Zakona, koja se odnosi na djelo za koje se može izreći kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od tri godine ili više, a u slučaju priznanja novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, označit će u standardnom obrascu da se radi o djelu iz stavka 2. ovog članka.“.

Članak 4.

U članku 12.r stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Podaci i dokazi koji su zakonito prikupljeni u okviru zajedničke istrage mogu se koristiti u sljedeće svrhe:

- a) u svrhu za koju je osnovan zajednički istražni tim,
- b) uz suglasnost druge države članice koja sudjeluje u zajedničkom istražnom timu za otkrivanje, istraživanje i progon drugih kaznenih djela,
- c) za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti,
- d) u druge svrhe sukladno dogovoru država članica koje čine zajednički istražni tim.“.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Ako informacije koje se upotrebljavaju u svrhe iz stavka 1. ovog članka, točaka (b), (c) i (d) uključuju osobne podatke, one se obrađuju samo u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti fizičkih osoba u vezi s obradom i razmjenom osobnih podataka u svrhe sprečavanja, istraživanja, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija.“.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 5.

Iza članka 12.v dodaju se naslovi iznad članaka i članci 12.z i 12.aa koji glase:

„Odobrenje za prekogranično provođenje posebnih dokaznih radnji
Članak 12.z

(1) Ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno, država članica Europske unije ili država stranka Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma koja u okviru predkaznenog ili kaznenog postupka u svojoj državi provodi dokaznu radnju koja bi odgovarala posebnim dokaznim radnjama nadziranog prijevoza i isporuke predmeta kaznenog djela ili tajnog praćenja i tehničkog snimanja osoba i predmeta, ovlaštena je nastaviti provoditi tu dokaznu radnju i na državnom području Republike Hrvatske, ako je Republika Hrvatska dala odobrenje.

(2) Nadzirani prijevoz i isporuka predmeta kaznenog djela ili tajno praćenje i tehničko snimanje osoba i predmeta na državnom području Republike Hrvatske odobrit će Županijski sud u Zagrebu na temelju obrazloženog pisanog zahtjeva države članice ili države stranke Konvencije za provedbu Schengenskog sporazuma koja je naložila provođenje te dokazne radnje u okviru svog postupka.

(3) Odobrenje će se dati ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- ako bi se nadzirani prijevoz ili isporuka predmeta kaznenog djela ili tajno praćenje i tehničko snimanje osoba i predmeta mogli odrediti u usporedivom domaćem predmetu i
- ako provođenje tih dokaznih radnji ne bi izazvalo ozbiljnu opasnost za život, zdravlje, tjelesni integritet ili slobodu osobe, zbog posebnih svojstava robe ili skupine počinitelja.

(4) Zahtjev iz stavka 2. ovog članka nadležno tijelo države članice Europske unije ili države stranke Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma mora podnijeti Županijskom sudu u Zagrebu prije provođenja dokazne radnje na državnom području Republike Hrvatske.

(5) Ako zbog posebno žurnih razloga nadležno tijelo države članice ili države stranke Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma nije moglo podnijeti zahtjev Županijskom sudu u Zagrebu prije ulaska nadziranog objekta na državnom području Republike Hrvatske, odmah će obavijestiti Županijski sud u Zagrebu kako je tijekom provođenja posebne dokazne radnje prijeđena državna granica Republike Hrvatske. Uz obavijest u kojoj su navedeni razlozi za prelazak državne granice bez prethodnog odobrenja, dostavlja se i zahtjev iz stavka 2. ovog članka. Uz zahtjev će se dostaviti i odluka pravosudnog tijela kojom je naloženo provođenje posebne dokazne radnje na državnom području države moliteljice.

Prekogranično provođenje posebnih dokaznih radnji

Članak 12.aa

(1) Kada se u okviru domaćeg postupka provode posebne dokazne radnje nadziranog prijevoza i isporuke predmeta kaznenog djela ili tajnog praćenja i tehničkog snimanja osoba i predmeta koje bi se trebale nastaviti provoditi izvan područja Republike Hrvatske, a na području druge države članice Europske unije ili države stranke Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma, državno odvjetništvo koje postupuje u predmetu zatražit će odobrenje od te države prije nego li je pređena njezina državna granica.

(2) Obrazloženi pisani zahtjev zajedno s nalogom suca istrage za provođenje posebne dokazne radnje, dostavit će se nadležnom tijelu druge države članice Europske unije ili države stranke Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma. Zahtjev se dostavlja i u prijevodu na službeni jezik zamoljene države.

(3) Kad zbog posebno žurnih razloga nije bilo moguće obavijestiti nadležno tijelo iz stavka 2. ovog članka prije ulaska na državno područje država članica Europske unije ili države stranke Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma, nadležno državno odvjetništvo će žurno obavijestiti nadležno tijelo iz stavka 2. ovog članka o prelasku državne granice bez prethodnog odobrenja, kao i razlozima. Uz obavijest će se dostaviti zahtjev iz stavka 2. ovog članka.

(4) Kad nije moguće utvrditi koje je tijelo nadležno za davanje odobrenja, nadležno državno odvjetništvo obratit će se za pomoć Europskoj pravosudnoj mreži u kaznenim stvarima ili nacionalnom članu Republike Hrvatske u Eurojustu.

Članak 6.

Članak 17. mijenja se i glasi:

„(1) Europski uhidbeni nalog radi kaznenog progona, odnosno vođenja kaznenog postupka izdaje se u postupcima zbog kaznenih djela koja su prema domaćem pravu kažnjiva kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode u trajanju od barem jedne godine ili više kada je protiv tražene osobe rješenjem određen istražni zatvor.

(2) Europski uhidbeni nalog radi izvršenja kazne zatvora ili druge mjere oduzimanja slobode izdaje se kada je donesena pravomoćna presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili druga mjera oduzimanja slobode u trajanju od barem četiri mjeseca ili je osuđeniku preostalo za izdržati barem četiri mjeseca kazna zatvora ili druge mjere oduzimanja slobode.

(3) Iznimno od odredbi stavaka 1. i 2. ovog članka, kad je europskim uhidbenim nalogom obuhvaćeno nekoliko zasebnih kaznenih djela od kojih pojedina ne udovoljavaju uvjetima iz stavaka 1. i 2. ovog članka u odnosu na duljinu kazne ili mjere koja se može izreći ili je izrečena, europski uhidbeni nalog se može izdati i za ta kaznena djela.

(4) Tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog dužno ga je odmah staviti izvan snage kad tražena osoba bude predana, nastupi zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne te drugi razlozi zbog kojih europski uhidbeni nalog više nije potreban.“.

Članak 7.

Iza članka 17.a dodaje se članak 17.b koji glasi:

„Članak 17.b

„Odredbe ove Glave na odgovarajući način se primjenjuju na postupke predaje prema Sporazumu od 28. lipnja 2006. između Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške (SL L 292, 21.10.2006) te Sporazumu o trgovini i suradnji između Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju, s jedne strane, i Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, s druge strane (SL L 444, 31.12.2020).“.

Članak 8.

U članku 18. točki 4. iza riječi: „smislu članka 10.“ dodaju se riječi: „stavka 2.“.

Članak 9.

Članak 20. mijenja se i glasi:

„Sud će odbiti priznanje europskog uhidbenog naloga:

1. ako je europski uhidbeni nalog izdan za djelo koje je u Republici Hrvatskoj obuhvaćeno amnestijom, a na temelju zakona postoji nadležnost domaćeg suda,
2. ako je sud obaviješten da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u nekoj od država članica za isto djelo pod uvjetom da je kaznena sankcija izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda,
3. ako tražena osoba u trenutku počinjenja kaznenog djela nije navršila 14 godina života.“.

Članak 10.

Članak 21. mijenja se i glasi:

„(1) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, vodeći računa o sprečavanju nekažnjavanja, suzbijanju kriminaliteta i jamstvu pravne sigurnosti tražene osobe, odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga:

1. ako djelo iz članka 17. stavaka 1. i 2. ovog Zakona na koje se odnosi europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem zakonu. Za fiskalna djela izvršenje europskog uhidbenog naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama ili mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,
2. ako se u Republici Hrvatskoj protiv osobe za kojom je izdan europski uhidbeni nalog vodi kazneni postupak zbog istog djela zbog kojeg je nalog izdan, osim ako su se državni odvjetnik i nadležno tijelo države izdavanja sporazumjeli da postupak vodi pravosudno tijelo države izdavanja,
3. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog jer je osumnjičenik ispunio obveze koje su mu naložene kao uvjet za nepokretanje postupka,
4. ako je prema domaćem pravu nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kaznenopravne sankcije, a postoji nadležnost Republike Hrvatske na temelju domaćeg prava,
5. ako je sud zaprimio obavijest da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istog djela, a sankcija je izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda.
6. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog ili je kazneni postupak obustavljen ili je donesena pravomoćna presuda protiv tražene osobe u nekoj od država članica za isto djelo,

7. kada se europski uhidbeni nalog odnosi na djela koja:

- a) su u cijelosti ili djelomično počinjena na području Republike Hrvatske,
- b) su počinjena izvan teritorija države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta kazneni progon za ta djela kada su počinjena izvan teritorija Republike Hrvatske.

(2) Sud može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu izvršavanja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode izrečene presudom donesenom u odsutnosti, osim ako iz podataka navedenih u obrascu u smislu članka 18. ovog Zakona proizlazi, da, u skladu s pravom države izdavanja:

1. je traženoj osobi bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda u odsutnosti, ili da je zaprimila službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znala za održavanje rasprave, te da je upozorena da presuda može biti donesena u odsutnosti u slučaju nedolaska na raspravu,
2. je traženu osobu na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg je postavio sud po službenoj dužnosti,
3. je tražena osoba izričito izjavila da ne osporava presudu donesenu u njezinoj odsutnosti ili nije pravovremeno podnijela zahtjev za obnovu postupka ili žalbu, iako je nakon osobnog uručjenja presude donesene u njezinoj odsutnosti poučena o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe slijedom kojih bi se postupak mogao ponovno provesti u njezinoj prisutnosti, te preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja prvotne presude,
4. će traženoj osobi, kojoj presuda donesena u odsutnosti nije bila osobno uručena, ista biti osobno uručena odmah nakon predaje osobe državi izdavanja, uz pouku da u zakonom propisanom roku ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu slijedom kojih se može provesti postupak opisan u točki 3. ovog stavka.“.

Članak 11.

U članku 22. stavku 4. dodaje se peta rečenica koja glasi:

„Ako država izdavanja naloga ne dostavi zatraženu dokumentaciju u roku koji je sud odredio, sud će nastaviti s postupkom priznanja i izvršenja europskog uhidbenog naloga.“.

Članak 12.

U članku 23. iza stavka 3. dodaju se novi stavci 4., 5. i 6. koji glase:

„(4) Ako državni odvjetnik na temelju podataka iz europskog uhidbenog naloga i prijevoda u smislu članka 9. ovog Zakona, odnosno upozorenja, utvrdi da se ne radi o kaznenom djelu prema domaćem zakonodavstvu, može donijeti rješenje o odbijanju izvršenja europskog uhidbenog naloga.“.

(5) Rješenje iz stavka 4. ovog članka državni odvjetnik će bez odgode dostaviti sucu istrage nadležnog županijskog suda koji će u roku od 48 sati od uhićenja potvrditi ili ukinuti rješenje državnog odvjetnika.

(6) Kad sudac županijskog suda potvrdi rješenje iz stavka 4. ovog članka odmah će naložiti puštanje uhićenika na slobodu.“.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 7. i 8.

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 9. riječi: „Kad državni odvjetnik u slučajevima iz stavaka 4. i 5“ zamjenjuje se riječima: „Kad državni odvjetnik u slučaju iz stavka 5. ovog članka kad je sudac istrage ukinuo rješenje državnog odvjetnika te u slučajevima iz stavaka 7. i 8.“.

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 10. riječi: „iz stavaka 4. i 5.“ zamjenjuju se riječima „iz stavaka 7. i 8.“.

U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 11. riječi: „iz stavaka 4. i 5.“ zamjenjuju se riječima „iz stavaka 7. i 8.“.

Dosadašnji stavak 9. postaje stavak 12.

Članak 13.

U članku 24.a stavku 4. riječi: „te se odrekne primjene načela specijalnosti u skladu s člankom 27. ovog Zakona“, brišu se.

Članak 14.

U naslovu iznad članka 25. iza riječi: „imunitet“ dodaju se riječi: „ili povlastice“.

U članku 25. stavku 1. iza riječi: „imunitet“ dodaju se riječi: „ili povlastice“.

U stavku 2. iz riječi: „koja uživa imunitet“ dodaju se riječi: „ili povlastice“, a iza riječi: „dokaz o ukidanju imuniteta“ dodaju se riječi: „ili povlastica“.

U stavku 3. iza riječi: „imuniteta“ dodaju se riječi: „ili povlastica“.

Članak 15.

U članku 32. stavku 2. iza riječi: „od uhićenja ili“ dodaju se riječi: „u slučaju kad iz opravdanih razloga nije došlo do uhićenja tražene osobe, od“.

Članak 16.

Članak 33. mijenja se i glasi:

„(1) Kada se protiv tražene osobe vodi postupak u Republici Hrvatskoj zbog drugog kaznenog djela ili se tražena osoba nalazi na izdržavanju kazne zatvora, postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga prekida se rješenjem. Postupak će se nastaviti kada se postupak zbog drugog kaznenog djela pravomoćno okonča i osoba izdrži kaznu zatvora koja će joj biti eventualno izrečena, kada istekne kazna zatvora koju je izdržavala, odnosno odobri joj se uvjetni otpust.

(2) Kada sud utvrdi postojanje razloga za prekid izvršenja europskog uhidbenog naloga, o tome će obavijestiti državu izdavanja europskog uhidbenog naloga koja može zatražiti privremenu predaju tražene osobe.

(3) Na postupak privremene predaje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe kojima je propisan postupak suda radi izvršenja europskog uhidbenog naloga radi predaje. Pri donošenju odluke o privremenoj predaji sud će voditi računa o tome da privremena predaja neće ometati vođenje kaznenog postupka pred domaćim sudom te će u rješenju kojim se odobrava privremena predaja naznačiti datum do kojeg tražena osoba mora biti vraćena u Republiku Hrvatsku.

(4) Uvjete privremene predaje tražene osobe pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i pravosudno tijelo koje je izdalo nalog.

(5) Vrijeme oduzimanja slobode u državi izdavanja uračunat će se u kaznu koja će traženoj osobi biti izrečena u domaćem postupku, odnosno u kaznu zatvora koju je izdržavala u Republici Hrvatskoj prije njezine predaje državi izdavanja. Ako je to vrijeme uračunano u kaznu izrečenu u državi izdavanja naloga, ono neće biti uračunano u izrečenu kaznu u Republici Hrvatskoj, odnosno u vrijeme izdržavanja kazne u Republici Hrvatskoj za čijeg je trajanja privremena predaja odobrena.“

Članak 17.

U članku 34. iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Na postupak privremenog premještaja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe kojima je propisan postupak suda radi izvršenja europskog uhidbenog naloga radi predaje. Pri donošenju odluke o privremenom premještaju sud će voditi računa o tome da privremeni premještaj neće ometati vođenje postupka radi predaje tražene osobe pred domaćim sudom te će se u rješenju kojim se odobrava privremeni premještaj naznačiti datum do kojeg tražena osoba mora biti vraćena u Republiku Hrvatsku.

(5) Uvjete privremenog premještaja tražene osobe pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i pravosudno tijelo koje je izdalo nalog.“.

Članak 18.

U članku 42. c točki 2. umjesto točke na kraju rečenice stavlja se zarez i dodaje se točka 3. koja glasi:

„3. ako je za provođenje radnje potreban nalog suca istrage, državni odvjetnik koji izdaje europski istražni nalog prethodno će isti pribaviti.“.

Članak 19.

U članku 42.j stavku 2. točki e) iza riječi: „u članku 10.“ dodaju se riječi: „stavku 2.“.

Članak 20.

U članku 42.ab stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo zaprimi europski istražni nalog koji je izdan u svrhu ispitivanja osobe koja se nalazi u Republici Hrvatskoj radi provođenja dokazne radnje ispitivanja okrivljenika ili osumnjičenika te svjedoka ili vještaka putem videokonferencijske veze, zatražit će od suca istrage da odluči o provođenju te radnje u skladu s domaćim pravom u skladu s odredbama Zakona o kaznenom postupku koje propisuju pružanje pravne pomoći putem video-konferencijske veze.“.

Članak 21.

U članku 47. stavku 1. točki 3. iza riječi: „članku 10.“ dodaju se riječi: „stavku 2.“.

Članak 22.

U članku 63. riječi: „Osim za kaznena djela iz članka 10.“ zamjenjuju se riječima: „Uz iznimku iz članka 10. stavka 2.“.

Članak 23.

U članku 77. stavku 1. riječi: „Osim za djela iz članka 10.“ zamjenjuju se riječima: „Uz iznimku iz članka 10. stavka 2.“.

Članak 24.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Područje pravosudne suradnje u kaznenim stvarima između država članica Europske unije uređeno je domaćim zakonodavstvom kojim se u domaći pravni poredak transponiraju zakonodavni akti Europske unije u ovom pravnom području. Važeći propis koji uređuje ovu materiju je Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije („Narodne novine“, br. 91/10., 81/13., 124/13., 26/15., 102/17., 68/18., 70/19., 141/20.), u daljnjem tekstu: Zakon) kojeg je donio Hrvatski sabor na sjednici održanoj 9. srpnja 2010., a koji je stupio na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju 1. srpnja 2013.

Ovaj Zakon uređuje oblike pravosudne suradnje propisane zakonodavstvom Europske unije: europski uhidbeni nalog i postupak predaje, europski istražni nalog, nalog za osiguranje imovine, priznanje i izvršenje naloga za oduzimanje imovine ili predmeta, priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni, priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije, priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza i europski nalog za zaštitu.

Postupak usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije započeo je tijekom pristupnih pregovora, nastavljen je u skladu s obvezama preuzetim sklapanjem Ugovora o pristupanju Europskoj uniji. Iz navedenih je razloga Zakon od svog donošenja mijenjan sedam puta, prvi puta 2013. godine zbog implementacije Okvirne odluke 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. godine o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru te zbog određenih tehničkih poboljšanja, drugi puta 2013. godine pa zatim u 2015. godini prvenstveno zbog implementacije Direktive 2001/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2001. godine o europskom nalogu za zaštitu te 2017. prvenstveno u svrhu implementacije Direktive 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima te Direktive 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima. 2018. godine Zakon je mijenjan zbog ugradnje implementacijskih odredbi Okvirne odluke Vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. godine o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP) i Okvirne odluke Vijeća od 30. studenoga 2009. godine o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP), a 2019. godine zbog implementacije odredbi Direktive (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja

su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima, Direktive (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga i Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima.

2020. godine Zakon je dopunjen i to ugradnjom provedbenih odredaba u odnosu na Uredbu (EU) 2018/1805 Europskog Parlamenta i Vijeća od 14. studenog 2018. o priznavanju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje, koja se primjenjuje u državama članicama od 19. prosinca 2020. godine.

Ovim Prijedlogom zakona predlažu se osme izmjene i dopune Zakona, a razlog za predlaganje ponovnih izmjena i dopuna je pismo službene obavijesti Europske komisije u vezi prenošenja Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2022. godine o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica u nacionalno zakonodavstvo.

II. PITANJA KOJA SE UREĐUJU OVIM ZAKONOM

Europska komisije je u pismu službene obavijesti, u vezi prenošenja Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2022. godine o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica u nacionalno zakonodavstvo, utvrdila kako Republika Hrvatska nije donijela zakonodavstvo kojim se prenosi članak 18. stavak 1. točka (b) i članak 18. stavci 2. i 3. Okvirne odluke (privremeni transfer) ili nije o tim odredbama izvijestila Komisiju te stoga nije ispunila svoje obveze na temelju članka 34. Okvirne odluke, te nije pravilno prenijela u svoje nacionalno pravo: članak 4. stavke 1., 2., 3., 4. i 5. Okvirne odluke (razlozi za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga), članak 15. stavak 1. Okvirne odluke i članak 17. stavak 3. Okvirne odluke (rok za donošenje odluke ako osoba ne pristaje), članak 20. Okvirne odluke (povlastice ili imuniteti) i članak 24. stavak 2. Okvirne odluke (uvjetovana predaja).

Ovim prijedlogom izmjena i dopuna unesene su u Zakon odgovarajuće izmjene povodom navedenog pisma službene obavijesti. Ujedno je transponirana „Direktiva (EU) 2022/211 Europskog Parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. godine o izmjeni Okvirne odluke Vijeća 2022/465/PUP u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka“, a što su države članice obveze učiniti do 11. ožujka 2023. i „Direktiva (EU) 2022/228 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. o izmjeni Direktive 2014/41/EU u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka“, a što su države članice obveze učiniti do 14. ožujka 2023. Unesene su i odredbe koje reguliraju odobrenje za prekogranično provođenje posebnih dokaznih radnji te prekogranično provođenje posebnih dokaznih radnji, kao i neke manje izmjene i dopune radi jasnoće i otklanjanja poteškoća koje su se javile u praksi.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovog Zakona ne očekuje se povećanje troškova provedbenih aktivnosti u odnosu na dosadašnje te nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOGA ZAKONA

Člankom 1. Prijedloga Zakona u članku 1. stavku 2. dodaju se novi podstavci 19. i 20. kojima se konstatira da se ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju Direktiva (EU) 2022/211 Europskog Parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. godine o izmjeni Okvirne odluke Vijeća 2022/465/PUP u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka i Direktiva (EU) 2022/228 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. o izmjeni Direktive 2014/41/EU u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka.

Člankom 2. Prijedloga Zakona u članku 2. Zakona dodaje se definicija pravne pomoći i suradnje.

Člankom 3. Prijedloga Zakona mijenja se članak 10. Zakona na način da se definira dvostruka kažnjivost, a radi preglednosti i lakšeg snalaženja praktičara.

Člankom 4. Prijedloga Zakona mijenja se članak 12.r Zakona na način da se transponira odredba Direktive (EU) 2022/211 Europskog Parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022., vezano uz način obrade informacija koje se upotrebljavaju u određene svrhe definirane ovim člankom.

Člankom 5. dodaju se odredbe koje reguliraju odobrenje za prekogranično provođenje posebnih dokaznih radnji te provođenje takvih radnji.

Člankom 6. Prijedloga Zakona mijenja se članak 17. Zakona, radi usklađivanja sa izmjenom članka 10. Zakona.

Člankom 7. Prijedloga Zakona dodaje se novi članak 17.b, kojim se propisuje primjena odgovarajućih odredbi ovog Zakona na Sporazum od 28. lipnja 2006. između Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške te Sporazum o trgovini i suradnji između Europske unije i Ujedinjene Kraljevine.

Člankom 8. Prijedloga Zakona članak 18. točka 4. usklađuje se sa izmjenom članka 10. Zakona.

Člankom 9 Prijedloga Zakona mijenja se članak 20. Zakona, kojim se propisuju obvezni razlozi za odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga.

Člankom 10. Prijedloga Zakona mijenja se članak 21. Zakona te uz postojeće razloge za mogućnost odbijanja izvršenja europskog uhidbenog naloga, dio razloga koji su bili obligatorni postaju fakultativni razlozi za odbijanje, a sve u skladu sa primjedbama iz pisma službene obavijesti Europske komisije.

Člankom 11. Prijedloga Zakona dopunjuje se članak 22. stavak 4. te se regulira situacija kad sud izdavanja europskog uhidbenog naloga ne dostavi dokumentaciju potrebnu radi preuzimanja izvršenja strane sankcije.

Člankom 12. Prijedloga Zakona dopunjuje se članak 23. na način da se iza stavka 3. dodaju novi stavci 4., 5. i 6., kojima je da na mogućnost državnog odvjetništva da u slučajevima kad je očigledno da bi sud odbio EUN (primjerice slučajevi nepostojanja dvostruke kažnjivosti) donese odluku kojom se EUN odbija.

Člankom 13. Prijedloga Zakona u članku 24.a stavku 4. brišu se riječi „te se odrekne primjene načela specijalnosti u skladu s člankom 27. ovog Zakona“, a obzirom da odricanje od načela specijalnosti nije uvjet za donošenje rješenja o predaji s pristankom.

Člankom 14. Prijedloga Zakona uz riječ „imunitet“ dodaje se riječ „povlastice“ kroz cijeli tekst, a u skladu sa primjedbama iz pisma službene obavijesti Europske komisije.

Člankom 15. Prijedloga Zakona dopunjuje se članak 32. stavak 2. iza riječi „od uhićenja ili“ dodaju se riječi „u slučaju kad iz opravdanih razloga nije došlo do uhićenja tražene osobe, od“, u skladu s primjedbama iz pisma službene obavijesti Europske komisije.

Člankom 16. Prijedloga Zakona mijenja se članak 33. Zakona kojim se regulira prekid postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga i privremena predaja tražene osobe, a u skladu s primjedbama iz pisma službene obavijesti Europske komisije.

Člankom 17. Prijedloga Zakona dopunjuje članak 34. stavcima 4. i 5. koji propisuju odgovarajuću primjenu odredbi kojima je propisan postupak suda radi izvršenja europskog uhidbenog naloga radi predaje te se propisuje da uvjete privremenog premještaja tražene osobe pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i pravosudno tijelo koje je izdalo nalog, što je u skladu s primjedbama iz pisma službene obavijesti Europske komisije.

Člankom 18. Prijedloga Zakona dopunjuje se članak 42.c te se propisuje obvezu pribavljanja naloga suca istrage sukladno domaćem zakonodavstvu prije izdavanja EIN-a, a u skladu sa presudom Suda EU C-724/19.

Člankom 19. Prijedloga Zakona članak 42.j stavku 2. usklađuje se sa izmjenom članka 10. Zakona.

Članak 20. Prijedloga Zakona izmijenjen je članak 42.ab koji regulira izvršenje europskog istražnog naloga izdanog u svrhu ispitivanja putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa, a radi različitog postupanja sudova pri primjeni ovog članka, na način da će nadležno županijsko državno odvjetništvo zatražit će od suca istrage da odluči o provođenju te radnje u skladu s odredbama Zakona o kaznenom postupku koje propisuju pružanje pravne pomoći putem video-konferencijske veze.

Člankom 21. Prijedloga Zakona članak 47. stavak 3. usklađuje se sa izmjenom članka 10. Zakona.

Člankom 22. Prijedloga Zakona članak 63. usklađuje se sa izmjenom članka 10. Zakona.

Člankom 23. Prijedloga Zakona članak 77. usklađuje se sa izmjenom članka 10. Zakona.

Člankom 24. Prijedloga Zakona propisuje se stupanje na snagu ovih izmjena i dopuna Zakona u uobičajenom roku od 8 dana.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U Konačnom prijedlogu zakona prihvaćeno je nekoliko nomotehničkih primjedbi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora, i to u odnosu na članke 2., 4., 9., 10., 16. i 17. nacrtu Prijedloga zakona, u skladu s kojima je dorađen izričaj pojedinih odredbi teksta Konačnog prijedloga Zakona.

Nadalje, Nacrt konačnog prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije, usklađen je s prijedlozima Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. S tim u vezi, izvršene su odgovarajuće dopune u Nacrtu konačnog prijedloga zakona na način da su u članak 5. unesene odredbe koje uređuju odobrenje za prekogranično provođenje posebnih dokaznih radnji te prekogranično provođenje posebnih dokaznih radnji.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

U Hrvatskome saboru nakon rasprave o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije, na sjednici održanoj 7. lipnja 2023., donesen je zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona te

se sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi upućuju predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

U raspravi na sjednici Hrvatskog sabora nije bilo primjedbi i prijedloga u odnosu na sadržaj i tekst Prijedloga zakona, a primjedbe nomotehničke naravi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora su prihvaćene.

**ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE
MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU**

GLAVA I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuje se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima između domaćih nadležnih pravosudnih tijela s nadležnim pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije koja se odnosi na:

1. europski uhiđbeni nalog i postupak predaje,
2. europski istražni nalog,
3. nalog za osiguranje imovine,
4. priznanje i izvršenje odluka o oduzimanju imovine ili predmeta,
5. priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni,
6. priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode,
7. priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije,
8. priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza,
9. europski nalog za zaštitu.

(2) Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:

- Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18. 7. 2002.),
- Okvirna odluka Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju naloga za osiguranje imovine i dokaza u Europskoj uniji (SL L 196, 2. 8. 2003.),
- Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22. 3. 2005.),
- Okvirna odluka Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje (SL L 328, 24. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL L 81, 27. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda i uvjetnih odluka s ciljem nadzora uvjetnih mjera i alternativnih sankcija (SL L 337, 27. 11. 2008.)
- Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjenama i dopunama Okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i

2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i promicanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih povodom suđenja u odsutnosti (SL 2009 L 81, 26. 3. 2009.),

– Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002. kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela (SL L 63, 6. 3. 2002.) kako je posljednji put izmijenjena Odlukom Vijeća 2009/426/PUP od 26. prosinca 2008. o jačanju Eurojusta (SL L 138, 4. 6. 2009.),

– Okvirna odluka Vijeća 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru (SL L 294, 11. 11. 2009.),

– Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1. 6. 2012.),

– Direktiva 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu (SL L 338/2 21. 12. 2011.),

– Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6. 11. 2013.),

– Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1. 5. 2014.),

– Okvirna odluka Vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP), (SL L 162, 20. 6. 2002.),

– Okvirna odluka Vijeća od 30. studenoga 2009. o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP) (SL L 328, 15. 12. 2009.),

– Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88/6, 31. 3. 2017.),

– Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenim postupcima (SL L 132, 21. 5. 2016.),

– Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičeničke i okrivljeničke u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4. 11. 2016.).

(3) Ovim Zakonom osigurava se provedba Uredbe (EU) 2018/1805 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje.

Značenje izraza u ovom Zakonu

Članak 2.

Izrazi i pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1. država izdavanja – je država članica Europske unije u kojoj je izdan nalog ili donesena odluka iz članka 1. ovog Zakona;
2. država izvršenja – je država članica Europske unije kojoj je radi izvršenja proslijeđen nalog ili druga odluka iz članka 1. ovog Zakona;
3. država članica – je država članica Europske unije;
4. treća država – je država koja nije članica Europske unije;
5. Eurojust - je tijelo Europske unije s pravnom osobnošću osnovano Odlukom Vijeća Europske unije broj 2002/187/PUP koja je izmijenjena odlukama Vijeća Europske unije broj 2003/659/PUP i 2009/426/PUP, osnovano za poticanje i unapređenje suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica u sprječavanju teških oblika kriminala;
6. Europska pravosudna mreža u kaznenim stvarima (EPMKS) – je mreža osoba za kontakt država članica, osnovana Zajedničkom odlukom Vijeća o osnivanju Europske pravosudne mreže od 29. lipnja 1998., sa svrhom poboljšanja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima;
7. Schengenski informacijski sustav (SIS) – je informacijski sustav za unošenje i razmjenu podataka između država članica šengenskog provedbenog sporazuma;
8. europski uhiđbeni nalog – je nalog nadležnog pravosudnog tijela države članice za uhićenje i predaju osobe koja se zatekne u drugoj državi članici u svrhu kaznenog progona ili izvršenja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode;
9. europski istražni nalog - je odluka koju izdaje ili potvrđuje nadležno pravosudno tijelo države članice radi izvršenja jedne ili više dokaznih radnji u drugoj državi članici, odnosno radi pribavljanja već postojećih dokaza od druge države članice, koja je donesena:
 - a) u odnosu na kazneni postupak koji pokreće pravosudno tijelo ili koji se može pokrenuti pred tim tijelom u vezi s kaznenim djelom prema domaćem pravu države izdavanja,
 - b) u postupku koji pokreću upravna tijela za djela prema domaćem pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje domaćeg prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za kaznene stvari,
 - c) u postupku koji pokreću pravosudna tijela za djela prema domaćem pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje domaćeg prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za kaznene stvari,
 - d) u vezi s postupcima iz podtočaka a), b) i c) ove točke koji se odnose na kaznena djela ili kršenje domaćeg prava za koje pravna osoba može biti odgovorna ili kažnjena u državi izdavanja;
10. nalog za osiguranje oduzimanja imovine - je odluka nadležnog pravosudnog tijela države članice, donesena u kaznenom postupku u cilju sprječavanja uništenja, izmjene, uklanjanja, prenošenja ili prodaje, uz koju je priložena potvrda iz članka 44. stavka 3. ovog Zakona:
 - a) imovine pribavljene kažnjivim djelima, sa svrhom onemogućavanja neosnovanog bogaćenja,

b) predmeta koji je bio namijenjen ili upotrijebljen za počinjenje kažnjivog djela ili je nastao počinjenjem kažnjivog djela;

11. nalog za oduzimanje imovine ili predmeta - je pravomoćna sudska odluka ili mjera kojom se trajno oduzima imovina ili predmet nakon provedenog sudskog postupka zbog počinjenog kažnjivog djela;

12. imovina - uključuje svu materijalnu i nematerijalnu imovinu, pokretnine i nekretnine, kao i isprave ili sredstva kojima se dokazuje pravo na imovinu ili udjel u imovini za koju je sud države izdavanja utvrdio da predstavlja:

a) imovinsku korist ili u cijelosti ili jednom njezinu dijelu protuvrijednost te koristi od kaznenog djela za koje se na temelju ovog Zakona može izdati nalog ili odluka iz članka 1. ovog Zakona,

b) predmet koji je namijenjen, upotrijebljen ili nastao počinjenjem kaznenog djela za koje se na temelju ovog Zakona može izdati nalog ili odluka iz članka 1. ovog Zakona;

13. predmeti koji čine dio nacionalne kulturne baštine - definiraju se u skladu s domaćim pravom koje uređuje zaštitu i očuvanje kulturnih dobara;

14. odluka o novčanoj kazni - je pravomoćna odluka kojom je fizičkoj ili pravnoj osobi naloženo plaćanje novčane kazne, koju je donio:

a) sud države izdavanja za djelo kažnjivo prema pravu te države,

b) nadležno tijelo države izdavanja koje je izreklo novčanu kaznu za djelo kažnjivo prema pravu te države, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,

c) nadležno tijelo države izdavanja, za radnje koje predstavljaju kršenje nacionalnog prava i kažnjive su u skladu s tim pravom u državi izdavanja, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,

d) kazneni sud povodom pravnog lijeka podnesenog na odluku nadležnog tijela države izdavanja;

15. novčana kazna - znači obvezu plaćanja:

a) novčanog iznosa utvrđenog kao sankcija odlukom iz točke 15. ovog članka,

b) naknade štete određene oštećeniku u kaznenom postupku odlukom iz točke 15. ovog članka,

c) troškova sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka iz točke 15. ovog članka,

d) novčanog iznosa utvrđenog odlukom iz točke 15. ovog članka, u korist javne ustanove, humanitarne organizacije ili fonda za naknadu štete žrtvama kaznenih djela;

16. presuda - je pravomoćna odluka suda države članice kojom je nakon provedenog kaznenog postupka utvrđeno da je fizička osoba počinila kazneno djelo te joj je izrečena:

a) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, izrečena na određeno ili neodređeno vrijeme,

b) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, u slučaju kada je odobren uvjetni otpust s izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacijskim mjerama,

c) uvjetna osuda,

d) pridržaj izricanja kazne,

e) alternativna sankcija;

17. uvjetna osuda - je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom je utvrđena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, čije se izvršenje djelomično ili u cijelosti odgađa pod uvjetom izvršenja jedne ili više naloženih probacijskih mjera;

18. pridržaj izricanja kazne - je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom se izricanje kazne uvjetno odgađa uz nalog izvršenja jedne ili više probacijskih mjera, odnosno kojom je naloženo izvršenje jedne ili više probacijskih mjera u zamjenu za kaznu zatvora ili mjeru koja uključuje oduzimanje slobode;

19. alternativna sankcija - je sankcija različita od kazne zatvora, mjere koja uključuje oduzimanje slobode i novčane kazne, kojom se nalažu dužnosti ili obveze;

20. probacijska odluka - je presuda ili konačna odluka nadležnog tijela države izdavanja temeljena na presudi kojom se:

a) odobrava uvjetni otpust,

b) izriču probacijske mjere;

21. uvjetni otpust - je konačnom odlukom nadležnog tijela odobren ili na odredbama nacionalnog prava temeljen, prijevremeni otpust osuđene osobe nakon odsluženja dijela kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, uz izricanje jedne ili više probacijskih mjera;

22. probacijska mjera - je dužnost ili obveza fizičkoj osobi koju je izreklo nadležno tijelo države izdavanja u skladu sa svojim pravom, uz uvjetnu osudu, pridržaj izricanja kazne ili uvjetni otpust;

23. fiskalna djela - su djela koja uključuju povredu propisa koji se odnose na poreze, pristojbe, carine ili mijenjanje valute;

24. odluka o mjerama opreza - je izvršna odluka nadležnog tijela države izdavanja donesena u kaznenom postupku na temelju njezina nacionalnog prava, kojom je fizičkoj osobi kao zamjena istražnom zatvoru određena jedna ili više mjera opreza;

25. mjere opreza - su obveze naložene fizičkoj osobi kao zamjena za istražni zatvor, na temelju mjerodavnog prava u propisanom postupku države izdavanja;

26. nacionalni S.I.Re.N.E. ured - ustrojstvena jedinica Ministarstva unutarnjih poslova koja je središnje tijelo nadležno za razmjenu dopunskih informacija vezanih uz upozorenja iz Schengenskog informacijskog sustava;

27. europski nalog za zaštitu - je odluka pravosudnog ili drugog nadležnog tijela u državi članici izdana u vezi sa zaštitnom mjerom, na temelju koje pravosudno ili drugo nadležno tijelo druge države članice poduzima odgovarajuće mjere u skladu s njezinim nacionalnim pravom, s ciljem nastavka zaštite zaštićene osobe;

28. zaštitna mjera - je mjera izrečena odlukom donesenom u kaznenom predmetu u državi izdavanja na temelju njezina nacionalnog prava, kojom se osobi koja uzrokuje opasnost izriče jedna ili više slijedećih zabrana ili ograničenja:

a) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,

b) zabrana približavanja određenoj osobi,

- c) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
- d) zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe,
- e) udaljenje iz doma;

29. zaštićena osoba - je fizička osoba koja se zaštitnim mjerama štiti od opasnosti počinjenja kaznenog djela koje može ugroziti njezin život, fizički i psihički integritet, dostojanstvo, osobnu slobodu ili spolni integritet;

30. osoba koja uzrokuje opasnost - je fizička osoba kojoj je izrečena jedna ili više zabrana ili ograničenja;

31. država nadzora - je država izvršenja probacijske odluke iz glave VIII. ovog Zakona ili odluke o mjeri opreza iz glave VIII.a ovog Zakona u vezi s kojima je izdan europski nalog za zaštitu;

32. upozorenje - je međunarodna potraga raspisana u Schengenskom informacijskom sustavu za područje Europske unije (osim Cipra i Irske) i pridružene schengenske države (Norveška, Velika Britanija, Island, Švicarska i Lihtenštajn);

33. dijete je osoba mlađa od 18 godina; u slučajevima kada nije jasno ima li osoba 18 godina, pretpostavlja se da je ta osoba dijete;

34. zakonski zastupnik djeteta - je roditelj koji ostvaruje roditeljsku skrb ili skrbnik odnosno poseban skrbnik kojeg djetetu imenuje centar za socijalnu skrb prema propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi.

Isključenje provjere dvostruke kažnjivosti

Članak 10.

Ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u najdužem trajanju od tri godine ili više, a u slučaju priznanja strane novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, nadležno pravosudno tijelo iz članka 7. ovog Zakona izvršit će zaprimljenu odluku stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona bez provjeravanja dvostruke kažnjivosti za sljedeća kažnjiva djela:

- pripadanje zločinačkoj organizaciji,
- terorizam,
- trgovanje ljudima,
- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,
- korupcija,
- prijevarama, uključujući i one koje utječu na financijske interese Europskih zajednica u smislu Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevarama počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima,
- pranje novca,
- krivotvorenje valute, uključujući i euro,

- računalni kriminalitet,
- djela protiv okoliša, uključujući i nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,
- omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protupravno oduzimanje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
- varanje,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
- krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nedopuštena trgovina hormonskim supstancijama i drugim tvarima za poticanje rasta,
- nedopuštena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- protupravno oduzimanje letjelica/plovnih objekata,
- sabotaža.

Korištenje podataka i dokaza

Članak 12.r

(1) Podaci i dokazi koji su zakonito prikupljeni u okviru zajedničke istrage mogu se koristiti u sljedeće svrhe:

- a) u svrhu za koju je osnovan zajednički istražni tim te u druge svrhe sukladno dogovoru država članica koje čine zajednički istražni tim,
- b) uz suglasnost druge države članice koja sudjeluje u zajedničkom istražnom timu za otkrivanje, istraživanje i progon drugih kaznenih djela,
- c) za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti.

(2) Domaći upućeni član može drugim članovima zajedničkog istražnog tima za potrebe zajedničke istrage, u skladu s domaćim pravom i u okviru svojih ovlasti, dati na korištenje podatke kojima raspolažu tijela Republike Hrvatske.

(3) Kada je suglasnost u smislu stavka 1. točke b) zatražena od Republike Hrvatske, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske uskratit će suglasnost ako postoje razlozi za odbijanje međunarodne pravne pomoći, a može uskratiti suglasnost kada bi upotreba tih podataka ugrozila drugi kazneni postupak u Republici Hrvatskoj.

GLAVA II. EUROPSKI UHIDBENI NALOG

Područje primjene

Članak 17.

(1) Europski uhidbeni nalog, osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležno domaće tijelo može izdati i za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora u najdužem trajanju od jedne godine zatvora ili više ili je donesena pravomoćna presuda na kaznu zatvora u trajanju od najmanje četiri mjeseca.

(2) Nadležno tijelo će izdati europski uhidbeni nalog u svrhu kaznenog progona ako je protiv osobe na koju se taj nalog odnosi rješenjem određen istražni zatvor.

(3) Tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog dužno ga je odmah staviti izvan snage kad tražena osoba bude predana, nastupi zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne te drugi razlozi zbog kojih europski uhidbeni nalog više nije potreban.

Sadržaj i oblik

Članak 18.

Europski uhidbeni nalog mora sadržavati sljedeće podatke navedene u standardnom obrascu (Prilog 1.) koji je sastavni dio ovog Zakona:

1. identitet i državljanstvo tražene osobe,
2. ime, adresu, broj telefona i telefaksa, adresu elektroničke pošte tijela koje je izdalo nalog,
3. dokaz o postojanju izvršne presude, uhidbenog naloga ili druge izvršne sudske odluke koja ima isti učinak, u smislu članka 2. točke 8., te članaka 10. i 17. ovog Zakona,
4. pravnu oznaku i zakonski opis djela, posebno u smislu članka 10. i 17. ovog Zakona,
5. činjenični opis djela uključujući okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, vrijeme i mjesto počinjenja, stupanj sudionitva tražene osobe u počinjenju djela,
6. vrstu i visinu kaznenopravne sankcije izrečene pravomoćnom presudom, odnosno vrstu i visinu kaznenopravne sankcije za konkretno djelo propisane domaćim pravom,
7. ako je moguće posljedice djela.

Razlozi za odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga

Članak 20.

(1) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležni sud će izvršiti europski uhidbeni nalog za djelo za koje je u državi izdavanja propisana kazna zatvora u najdužem trajanju od barem jedne godine zatvora ili više ili je donesena pravomoćna presuda kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje četiri mjeseca, pod

uvjetom da to djelo sadrži bitna obilježja kaznenog djela i prema domaćem pravu, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenom nalogu.

(2) Sud će odbiti priznanje europskog uhidbenog naloga:

1. ako je europski uhidbeni nalog izdan za djelo koje je u Republici Hrvatskoj obuhvaćeno amnestijom, a na temelju zakona postoji nadležnost domaćeg suda,
2. ako je sud obaviješten da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u nekoj od država članica za isto djelo pod uvjetom da je kaznena sankcija izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda,
3. ako tražena osoba u trenutku počinjenja kaznenog djela nije navršila 14 godina života,
4. ako djelo iz članka 17. stavka 1. ovog Zakona na koje se odnosi europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem zakonu. Za fiskalna djela izvršenje europskog uhidbenog naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama ili mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,
5. ako se u Republici Hrvatskoj protiv osobe za kojom je izdan europski uhidbeni nalog vodi kazneni postupak zbog istog djela zbog kojeg je nalog izdan, osim ako su se državni odvjetnik i nadležno tijelo države izdavanja sporazumjeli da postupak vodi pravosudno tijelo države izdavanja,
6. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog jer je osumnjičenik ispunio obveze koje su mu naložene kao uvjet za nepokretanje postupka,
7. ako je prema domaćem pravu nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kaznenopravne sankcije, a postoji nadležnost Republike Hrvatske na temelju domaćeg prava,
8. ako je sud zaprimio obavijest da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istog djela, a sankcija je izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda.

Razlozi zbog kojih se može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga

Članak 21.

(1) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga:

1. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog ili je kazneni postupak obustavljen ili je donesena pravomoćna presuda protiv tražene osobe u nekoj od država članica za isto djelo;
2. kada se europski uhidbeni nalog odnosi na djela koja:
 - a) su u cijelosti ili djelomično počinjena na području Republike Hrvatske,
 - b) su počinjena izvan teritorija države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta kazneni progon za ta djela kada su počinjena izvan teritorija Republike Hrvatske.

(2) Sud može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu izvršavanja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode izrečene presudom donesenom u

odsutnosti, osim ako iz podataka navedenih u obrascu u smislu članka 18. ovog Zakona proizlazi, da, u skladu s pravom države izdavanja:

1. je traženoj osobi bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda u odsutnosti, ili da je zaprimila službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znala za održavanje rasprave, te da je upozorena da presuda može biti donesena u odsutnosti u slučaju nedolaska na raspravu,
2. je traženu osobu na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg je postavio sud po službenoj dužnosti,
3. je tražena osoba izričito izjavila da ne osporava presudu donesenu u njezinoj odsutnosti ili nije pravovremeno podnijela zahtjev za obnovu postupka ili žalbu, iako je nakon osobnog uručivanja presude donesene u njezinoj odsutnosti poučena o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe slijedom kojih bi se postupak mogao ponovno provesti u njezinoj prisutnosti, te preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja prvotne presude,
4. će traženoj osobi, kojoj presuda donesena u odsutnosti nije bila osobno uručena, ista biti osobno uručena odmah nakon predaje osobe državi izdavanja, uz pouku da u zakonom propisanom roku ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu slijedom kojih se može provesti postupak opisan u točki 3. ovog stavka.

Posebni uvjeti za izvršenje europskog uhidbenog naloga

Članak 22.

(1) Ako je predmet europskog uhidbenog naloga djelo za koje se može izreći kazna doživotnog zatvora ili mjera doživotnog oduzimanja slobode, sud može njegovo izvršenje uvjetovati:

1. postojanjem zakonom propisane mogućnosti preispitivanja izrečene kazne ili mjere na zahtjev osuđenika ili po službenoj dužnosti najkasnije 20 godina od izricanja sankcije, u državi izdavanja,
2. pravom osuđenika da zatraži pomilovanje od daljnjeg izvršavanja kazne ili mjere na temelju prava ili sudske prakse u državi izdavanja.

(2) Brisani.

(3) Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu vođenja kaznenog postupka, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske ili osoba koja ima prebivalište ili boravak na njezinu području, sud će predaju te osobe uvjetovati njezinim vraćanjem u Republiku Hrvatsku, akojoj bude izrečena sankcija u državi izdavanja, a ta osoba je pristala izdržavati izrečenu sankciju u Republici Hrvatskoj.

(4) Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske ili osoba koja ima prebivalište ili boravak na njezinu području i suglasila se s izdržavanjem kazne u Republici Hrvatskoj, sud će odgoditi odlučivanje o europskom uhidbenom nalogu. Radi preuzimanja izvršenja sankcije sud će od države izdavanja naloga zatražiti dokumentaciju i odrediti primjereni rok koji ne može biti duži od 15 radnih dana za njezinu dostavu. Rokovi iz članka 28. i 32. ovog Zakona počinju teći istekom roka koji je sud odredio za dostavu

dokumentacije. Nakon pravomoćnosti odluke o preuzimanju izvršenja strane sankcije sud će odbiti priznanje europskog uhidbenog naloga.

(5) Ako je nadležni sud temeljem članka 94. stavka 2. točke 4. ovog Zakona odbio priznanje i izvršenje presude suda države izdavanja izrečene protiv hrvatskog državljanina ili osobe koja ima prebivalište ili boravak na području Republike Hrvatske, sud će odobriti predaju te osobe državi izdavanja u svrhu vođenja kaznenog postupka pod uvjetom njezina vraćanja u Republiku Hrvatsku radi izdržavanja sankcije izrečene u državi izdavanja, ako je osoba pristala izdržavati izrečenu sankciju u Republici Hrvatskoj.

Pokretanje postupka izvršavanja europskog uhidbenog naloga

Članak 23.

(1) Policija može u skladu sa svojim ovlastima na temelju zakona kojim se uređuje policijsko postupanje uhititi osobu protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog ili je raspisano upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu na zahtjev države članice. Osoba će biti predana pritvorskom nadzorniku najkasnije u roku od 24 sata od uhićenja i o tome će se obavijestiti nadležnog državnog odvjetnika te će mu se dostaviti europski uhidbeni nalog ili/i upozorenje iz Schengenskog informacijskog sustava na temelju kojeg je osoba uhićena. Ako dokumentacija ne sadrži prijevod upozorenja iz Schengenskog informacijskog sustava i/ili europskog uhidbenog naloga u smislu članka 9. ovoga Zakona, policija će od države izdavanja zatražiti dostavu prijevoda u roku od 48 sati od uhićenja. Nadležni državni odvjetnik može neposredno od nadležnog tijela države izdavanja zatražiti dostavu prijevoda europskog uhidbenog naloga u razumnom roku, uzimajući u obzir rokove iz članka 32. ovoga Zakona. Ako upozorenje ne sadrži podatke iz članka 18. ovoga Zakona, policija će od nadležnog tijela države izdavanja zatražiti da se bez odgode dopuni upozorenje.

(2) Državni odvjetnik će u roku od 16 sati od predaje pritvorskom nadzorniku ispitati uhićenika na okolnosti iz dokumentacije koju mu je dostavila policija.

(3) Ako državni odvjetnik raspolaže europskim uhidbenim nalogom i prijevodom u smislu članka 9. ovog Zakona, odnosno upozorenjem, a ne odredi mjere opreza, naložit će policiji da uhićenika u roku od 48 sati od uhićenja dovede nadležnom sucu istrage radi odluke o istražnom zatvoru i pokretanja postupka predaje.

(4) Ako državni odvjetnik ne raspolaže europskim uhidbenim nalogom odnosno upozorenjem i prijevodom u smislu članka 9. ovog Zakona rješenjem može odrediti pritvor koji može trajati najduže 48 sati od uhićenja.

(5) Ako državni odvjetnik ne zaprimi prijevod u smislu članka 9. ovog Zakona u roku iz stavka 1. ovog članka, sudac istrage može na prijedlog državnog odvjetnika produljiti pritvor za daljnjih 36 sati.

(6) Kad državni odvjetnik u slučajevima iz stavaka 4. i 5. ovog članka zaprimi prijevod europskog uhidbenog naloga odnosno upozorenja u smislu članka 9. ovog Zakona, ako ne odredi mjere opreza, naložit će policiji da uhićenika dovede nadležnom sucu istrage radi odluke o istražnom zatvoru i pokretanja postupka predaje.

(7) Ako u rokovima iz stavaka 4. i 5. ovog članka država izdavanja nije dostavila dokumentaciju uhićenik će biti pušten na slobodu.

(8) Ako je država izdavanja dostavila dokumentaciju nakon isteka rokova iz stavaka 4. i 5. ovog članka, policija će ponovo uhititi traženu osobu i u roku od 24 sata od uhićenja dovesti

je nadležnom sucu istrage radi odluke o istražnom zatvoru i postupka predaje. Rokovi iz članka 32. ovog Zakona nastavljaju teći od trenutka ponovnog uhićenja tražene osobe.

(9) Kad nadležno županijsko državno odvjetništvo neposredno zaprimi europski uhidbeni nalog, dostavit će ga policiji radi postupanja u skladu s ovim člankom.

Postupak pred sucem istrage

Članak 24.a

(1) Na prijedlog državnog odvjetnika uz koji je dostavljena dokumentacija iz članka 23. stavka 3. ovog Zakona sudac istrage će u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga zakazati ročište za odluku o istražnom zatvoru u skladu s domaćim pravom. O vremenu održavanja ročišta za odluku o istražnom zatvoru sudac istrage obavijestit će državnog odvjetnika, traženu osobu i njezina branitelja, a po potrebi i tumača.

(2) Ročište iz stavka 1. ovog članka može se održati samo ako je prisutan branitelj tražene osobe. Ako tražena osoba nema branitelja, sud će joj postaviti branitelja po službenoj dužnosti.

(3) Na ročištu za odluku o istražnom zatvoru sudac istrage utvrdit će je li osoba poučena o svojim pravima iz članka 24. stavka 2. ovog Zakona. Ako osoba nije poučena o navedenim pravima, sudac će pozvati državnog odvjetnika da to učini.

(4) Ako tražena osoba sucu istrage da pristanak na predaju te se odrekne primjene načela specijalnosti u skladu s člankom 27. ovog Zakona, sudac istrage će uz odluku o istražnom zatvoru donijeti rješenje u smislu članka 28. ovog Zakona.

Predaja osobe koja uživa imunitet

Članak 25.

(1) Ako državni odvjetnik tijekom ispitivanja tražene osobe koja je državljanin Republike Hrvatske utvrdi da ta osoba uživa imunitet u Republici Hrvatskoj, zatražit će od nadležnog tijela odobrenje za postupanje po nalogu protiv te osobe.

(2) Ako je tražena osoba koja uživa imunitet u Republici Hrvatskoj državljanin druge države ili službenik međunarodne organizacije, državni odvjetnik mora o tome odmah obavijestiti ministarstvo nadležno za vanjske poslove. Postupak predaje neće se pokrenuti prije nego što tijelo koje je izdalo nalog dostavi dokaz o ukidanju imuniteta.

(3) Rokovi iz članka 28. i 32. ovog Zakona počinju teći s danom kada državni odvjetnik zaprimi dokaz o ukidanju imuniteta.

Rokovi za donošenje odluke o predaji tražene osobe

Članak 32

(1) Postupak radi predaje tražene osobe je hitan.

(2) Ako tražena osoba nije pristala na predaju, o njezinoj predaji mora biti odlučeno u roku od šezdeset dana od uhićenja ili prvog ispitivanja.

(3) Ako se o predaji ne može odlučiti u rokovima iz stavka 2. ovog članka, sud će o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog i navesti razloge za prekoračenje rokova. U tom slučaju o predaji tražene osobe mora biti odlučeno u daljnjem roku od trideset dana.

(4) Ako se zbog iznimnih okolnosti, o predaji ne može odlučiti niti u roku iz stavka 3. ovoga članka, sud će o tome obavijestiti Eurojust i navesti razloge za prekoračenje roka.

(5) Ako neka od država članica višekratno prekoračuje rokove za izvršavanje europskih uhidbenih naloga domaćih nadležnih tijela, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će o tome obavijestiti Vijeće Europske unije.

Prekid postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga i privremena predaja tražene osobe

Članak 33.

(1) Kada se protiv tražene osobe vodi postupak u Republici Hrvatskoj zbog drugog kaznenog djela ili se tražena osoba nalazi na izdržavanju kazne zatvora, postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga prekida se rješenjem. Postupak će se nastaviti kada se postupak zbog drugog kaznenog djela pravomoćno okonča i osoba izdrži kaznu zatvora koja će joj biti eventualno izrečena, kada istekne kazna zatvora koju je izdržavala, odnosno odobri joj se uvjetni otpust. Kada sud utvrdi postojanje razloga za prekid izvršenja europskog uhidbenog naloga, o tome će obavijestiti državu izdavanja europskog uhidbenog naloga koja može zatražiti privremenu predaju tražene osobe. Na postupak privremene predaje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe kojima je propisan postupak suda radi izvršenja europskog uhidbenog naloga radi predaje. Pri donošenju odluke o privremenoj predaji sud će voditi računa o tome da privremena predaja neće ometati vođenje kaznenog postupka pred domaćim sudom te će u rješenju kojim se odobrava privremena predaja naznačiti datum do kojeg tražena osoba mora biti vraćena u Republiku Hrvatsku.

(2) Vrijeme oduzimanja slobode u državi izdavanja uračunat će se u kaznu koja će traženoj osobi biti izrečena u domaćem postupku, odnosno u kaznu zatvora koju je izdržavala u Republici Hrvatskoj prije njezine predaje državi izdavanja. Ako je to vrijeme uračunano u kaznu izrečenu u državi izdavanja naloga, ono neće biti uračunano u izrečenu kaznu u Republici Hrvatskoj, odnosno u vrijeme izdržavanja kazne u Republici Hrvatskoj za čijeg je trajanja privremena predaja odobrena.

Ispitivanje tražene osobe prije donošenja odluke o predaji

Članak 34.

(1) Prije donošenja odluke o predaji na prijedlog tijela koje je izdalo nalog i pod uvjetom da je predaja tražena radi vođenja kaznenog postupka, sud može ispitati traženu osobu o djelu zbog kojega je izdan nalog.

(2) Okolnosti ispitivanja tražene osobe dogovaraju sud i tijelo koje je izdalo nalog pisanim sporazumom, koji obvezuje sva nadležna tijela države izdavanja.

(3) Sud ispituje traženu osobu u skladu s domaćim kaznenim postupovnim pravom i sporazumom iz stavka 2. ovog članka. Ispitivanju moraju biti prisutni branitelj i državni odvjetnik, a može biti prisutna i službena osoba države izdavanja.

GLAVA II.A EUROPSKI ISTRAŽNI NALOG

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Uvjeti za izdavanje europskog istražnog naloga

Članak 42.c

Nadležno pravosudno tijelo izdat će europski istražni nalog ako su ispunjene sljedeće pretpostavke:

1. izdavanje europskog istražnog naloga nužno je i razmjerno svrsi postupaka iz članka 2. točke 9. ovog Zakona,
2. dokazna radnja ili radnje navedene u europskom istražnom nalogu mogu biti određene u tom postupku.

Razlozi za nepriznavanje ili neizvršenje europskog istražnog naloga

Članak 42.j

(1) Nadležno pravosudno tijelo može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pravično suđenje, odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti priznanje i izvršenje europskog istražnog naloga u sljedećim slučajevima:

- a) kada prema domaćem pravu postoji imunitet ili povlastica koja onemogućuje izvršenje europskog istražnog naloga ili postoje pravila o utvrđivanju i ograničenju kaznene odgovornosti u odnosu na slobodu tiska i slobodu izražavanja u drugim medijima, a koja onemogućuju izvršenje europskog istražnog naloga;
- b) kada je europski istražni nalog izdan u postupku iz članka 2. točke 9. podtočaka b) i c) ovog Zakona, a dokazna radnja ne bi bila primjenjiva u usporedivom domaćem slučaju prema domaćem pravu.

(2) Nadležno pravosudno tijelo neće priznati i izvršiti europski istražni nalog u sljedećim slučajevima:

- a) kada bi izvršenje europskog istražnog naloga štetilo bitnim interesima nacionalne sigurnosti, dovelo u opasnost izvor informacija ili značilo korištenje povjerljivih informacija koje se odnose na određene obavještajne aktivnosti;
- b) kada bi izvršenje europskog istražnog naloga bilo u suprotnosti s načelom *ne bis in idem*, osim ako je tijelo izdavanja dalo jamstvo da dokaz pribavljen europskim istražnim nalogom neće biti korišten u svrhu kaznenog progona ili kažnjavanja osobe za djelo za koje je već pravomoćno presuđena u državi članici;
- c) kada se europski istražni nalog odnosi na kazneno djelo za koje se tvrdi da je počinjeno izvan državnog područja države izdavanja te je djelomično ili u cijelosti počinjeno na državnom području Republike Hrvatske, a postupanje u vezi s kojim se izdaje europski istražni nalog nije kažnjivo djelo u Republici Hrvatskoj;
- d) kada postoje opravdani razlozi koji ukazuju da izvršenje dokazne radnje navedene u europskom istražnom nalogu ne bi bilo u skladu s obvezama iz članka 6. Ugovora o Europskoj uniji i Povelje o temeljnim pravima Europske unije;

e) kada postupanje zbog kojeg je izdan europski istražni nalog nije kažnjiva radnja prema domaćem pravu, osim ako se odnosi na kazneno djelo obuhvaćeno kategorijama kaznenih djela navedenih u članku 10. ovog Zakona. Za fiskalna djela izvršenje europskog istražnog naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama ili mijenjanju valute, kao i pravo države izdavanja; ili

f) kada je europski istražni nalog izdan u odnosu na dokaznu radnju čija je primjena po domaćem pravu ograničena na katalog kaznenih djela ili na kaznena djela sa zapriječenom određenom najnižom sankcijom, a koji katalog ne uključuje kazneno djelo zbog kojeg se vodi postupak u državi izdavanja.

(3) Odredbe stavka 2. točke e) i f) ovog članka ne primjenjuju se na dokazne radnje iz članka 42.i stavka 2. ovog Zakona.

(4) U slučajevima iz stavka 1. točke a) i stavka 2. točaka a), b), c) i d) ovog članka, prije donošenja odluke o nepriznavanju ili neizvršavanju europskog istražnog naloga, bilo u cijelosti ili djelomično, nadležno pravosudno tijelo obavještava tijelo izdavanja o razlozima za nepriznavanje i neizvršenje europskog istražnog naloga te, prema potrebi, od tijela izdavanja bez odgode traži dostavu potrebnih informacija.

(5) U slučaju iz stavka 1. točke a) ovog članka i ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno domaće tijelo, nadležno pravosudno tijelo zatražit će od njega da odmah iskoristi tu ovlast. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo druge države ili međunarodna organizacija, izvršavanje te ovlasti od tijela nadležnog za ukidanje povlastice ili imuniteta zatražit će tijelo izdavanja.

(6) Rješenje kojim se odbija priznanje i izvršenje europskog istražnog naloga dostavlja se nadležnom državnim odvjetniku, koji ima pravo žalbe pod uvjetima i u rokovima propisanim domaćim pravom.

POGLAVLJE II. POSEBNE ODREDBE ZA POJEDINE DOKAZNE RADNJE

Izvršenje europskog istražnog naloga izdanog u svrhu ispitivanja putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa

Članak 42.ab

(1) Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo zaprimi europski istražni nalog koji je izdan u svrhu ispitivanja osobe koja se nalazi u Republici Hrvatskoj radi provođenja dokazne radnje ispitivanja okrivljenika ili osumnjičenika te svjedoka ili vještaka putem videokonferencijske veze, odlučit će o provođenju te radnje u skladu s domaćim pravom.

(2) Po zaprimanju europskog istražnog naloga županijsko državno odvjetništvo utvrđuje postoje li razlozi iz članka 42.j ovog Zakona za odbijanje izvršenja europskog istražnog naloga.

(3) Uz razloge iz članka 42.j ovog Zakona, izvršenje europskog istražnog naloga može se odbiti:

a) ako osumnjičenik ili okrivljenik nije suglasan; ili

b) ako bi izvršenje takve dokazne radnje u određenom slučaju bilo u suprotnosti s temeljnim načelima domaćeg prava.

(4) Suglasnost iz stavka 3. točke a) ovog članka osumnjičenik ili okrivljenik može povući prije započinjanja davanja iskaza putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa.

(5) Kada nadležno županijsko državno odvjetništvo odluči izvršiti europski istražni nalog iz stavka 1. ovog članka dogovara pojedinosti izvršenja neposredno s tijelom izdavanja naloga te:

a) poziva svjedoka ili vještaka navodeći vrijeme i mjesto ispitivanja;

b) poziva osumnjičenika ili okrivljenika na ispitivanje u skladu s domaćim pravom te uz poziv dostavlja i pouku o pravima koja toj osobi pripadaju prema pravu države izdavanja.

(6) Kada se ispitivanje održava putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa, primjenjuju se sljedeća pravila:

a) tijelo koje izvršava radnju nazočno je tijekom ispitivanja, a prema potrebi mu pomaže tumač, te je odgovorno za utvrđivanje identiteta osobe koju treba ispitati i poštivanje temeljnih načela domaćeg prava. Ako smatra da se tijekom ispitivanja krše temeljna načela domaćeg prava, odmah poduzima mjere potrebne za osiguravanje nastavka ispitivanja u skladu s navedenim načelima;

b) mjere za zaštitu osobe koja treba biti ispitana dogovaraju, prema potrebi, nadležno tijelo iz stavka 1. ovog članka i nadležno tijelo države izdavanja;

c) ispitivanje izravno provodi nadležno tijelo države izdavanja, u skladu s njezinim pravom;

d) na zahtjev države izdavanja ili osobe koja treba biti ispitana, nadležno tijelo iz stavka 1. ovog članka prema potrebi osigurava osobi koja treba biti ispitana pomoć tumača;

e) osumnjičenici ili okrivljenici obavještavaju se prije ispitivanja o postupovnim pravima koja im pripadaju, uključujući pravo da ne iskazuju, prema domaćem pravu i prema pravu države izdavanja. Svjedoci i vještaci mogu se pozvati na pravo da ne iskazuju koje im pripada prema domaćem pravu ili prema pravu države izdavanja te ih se o navedenom pravu obavještava prije ispitivanja.

(7) Nadležno tijelo iz stavka 1. ovog članka sastavlja zapisnik o ispitivanju, u kojem navodi datum i mjesto ispitivanja, identitet osobe koja je ispitana, identitet i funkcije svih ostalih osoba koje su sudjelovale u ispitivanju, dane prisega i tehničke uvjete u kojima je ispitivanje održano. Navedeni zapisnik nadležno tijelo iz stavka 1. ovog članka šalje tijelu izdavanja.

(8) U slučaju kada se osoba ispituje u skladu s ovim člankom te odbija iskazivati premda je na to obvezna ili kao svjedok ne da istinit iskaz, primjenjuje se domaće pravo na isti način kao da se ispitivanje održava u okviru domaćeg postupka.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja naloga

Članak 47.

(1) Nadležno pravosudno tijelo će odbiti priznanje i izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako:

1. potvrda u smislu članka 44. stavka 2. ovog Zakona nije izdana, nije potpuna ili očito nije u skladu s nalogom, a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti dulji od sedam radnih dana, dostavila dopunu, odnosno ispravak,

2. nesumnjivo utvrdi, iz podataka navedenih u potvrdi za kazneno djelo iz naloga, da bi predaja imovine ili predmeta u smislu odredbe članka 49. ovog Zakona, značila povredu načela ne bis in idem,

3. djelo za koje je izdan nalog, ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu, osim ako se odnosi na kazneno djelo obuhvaćeno kategorijama kaznenih djela navedenih u članku 10. ovog Zakona. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo zbog toga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute, kao i pravo države izdavanja.

(2) Nadležno pravosudno tijelo može odbiti priznanje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako izvršenje naloga sprječava imunitet ili povlastica.

(3) U slučaju iz stavka 1. točke 1. ovog članka, nadležno pravosudno tijelo će:

1. odrediti rok, ne duži od sedam radnih dana, za dostavu potvrde ili dopunu odnosno ispravak potvrde u smislu članka 44. stavka 2. ovog Zakona,

2. u zamjenu za potvrdu prihvatiti ispravu iste važnosti, ili

3. izvršiti nalog ako zaprimljene informacije smatra dostatnim za svoje postupanje.

(4) Nadležno pravosudno tijelo će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o odluci kojom je odbijeno priznanje i izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(5) Nadležno pravosudno tijelo će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog da su imovina ili dokazi nestali, uništeni ili ih nije bilo moguće pronaći na mjestu navedenom u potvrdi, a niti nakon razmjene podataka s državom izdavanja nije bilo moguće utvrditi gdje se nalaze, zbog čega nalog za osiguranje imovine ili dokaza nije moguće izvršiti.

GLAVA V. ODLUKA O ODUZIMANJU IMOVINE ILI PREDMETA

Područje primjene

Članak 63.

Osim za kaznena djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležni sud će priznati a domaće pravosudno tijelo će provesti izvršenje odluke o oduzimanju imovine ili predmeta za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj odluci, koja će biti izvršena u skladu s domaćim pravom.

GLAVA VI. PRIZNANJE I IZVRŠENJE ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI

Područje primjene

Članak 77.

(1) Osim za djela iz članka 10. ovog Zakona sud iz članka 78.a ovog Zakona priznat će odluku o novčanoj kazni bez provjere dvostruke kažnjivosti i za sljedeća kažnjiva djela:

– kršenje propisa o cestovnom prometu, uključujući pravila o broju sati vožnje i vremenu počinka te propisa o opasnim tvarima,

– krijumčarenje robe,

- povredu prava intelektualnog vlasništva,
- prijetnju i nasilna djela protiv osoba, uključujući nasilje na sportskim priredbama,
- kaznena djela oštećenja tuđe imovine,
- krađu,
- prijestupe koje su države članice inkriminirale u svrhu izvršavanja obveza iz instrumenata usvojenih u smislu Ugovora o Europskim zajednicama ili glave VI. Ugovora o Europskoj uniji.

(2) Osim za kažnjiva djela iz stavka 1. ovog članka, sud će priznati odluke i za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje prema nacionalnom pravu države izdavanja.

(3) Na izvršenje novčane kazne primjenjuju se odredbe koje vrijede za izvršenje novčanih kazni izrečenih prema domaćem pravu.

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2023. godinu.

Rok: II. kvartal 2023.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci članak 82. stavak 1. točka (a)

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

2002/584/PUP: Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002)

32002F0584

- Članci 1., 24., 26. i 27. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 102/17)
- Članci 1., 1., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 21., 23., 25., 28., 29., 30. i 31. Prilog 1. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17)
- Članci 6. i 11. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 70/19)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 68/18)

Direktiva (EU) 2022/228 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. o izmjeni Direktive 2014/41/EU u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka (SL L 39, 21.2.2022.)

32022L0228

Direktiva (EU) 2022/211 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. o izmjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/465/PUP u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka (SL L 37, 18.2.2022.)

32022L0211

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr. sc. Ivan Malenica
Ministar

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinатора Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

(datum i pečat)

pe

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2022/228 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. o izmjeni Direktive 2014/41/EU u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjena Direktive 2014/41/EU</p> <p>U Direktivi 2014/41/EU članak 20. briše se.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Obzirom da se članak briše.</p> <p>Document details</p> <p>HR</p> <p>Document preview thumbnailThumbnail of the document</p> <p>Title</p> <p>Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije, NN 81-13, 1708</p> <p>Type</p> <p>Other</p> <p>Reference</p> <p>THEMIS-721027-1683064800</p> <p>Size</p> <p>56.5 KB</p> <p>Date (document)</p> <p>03 May 2023</p> <p>Date (upload)</p> <p>03 May 2023</p> <p>Comments</p> <p>RH smatra kako je odredba članka 20. Direktive 2014/41/EU (koja se Direktivom 2022/228 briše) obuhvaćena člankom 4a Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama EU (NN 81/13) što je vidljivo iz Usporednog prikaza koji je notificiran u Themis bazi uz Direktivu 2014/41/EU. Člankom 4.a Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama EU općenito se propisuje</p>
---	--	----------------------------------	--

			<p>zaštita osobnih podataka u odnosu na sve oblike pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, a što se indirektno odnosi i na čl. 20 Direktive 2014/41. Odredba čl. 4a Zakona je opće naravi te ista upućuje na primjenu domaćeg prava o zaštiti osobnih podataka. Slijedom navedenog, konkretne odredbe o zaštiti osobnih podataka nisu propisane ovim Zakonom. Obzirom da je članak 20. Direktive 2014/41/EU također opće naravi te upućuje na relevantne akte EU, smatramo da je zaštita osobnih podataka u okviru postupaka po europskom istražnom nalogu osigurana te je preuzimanje iste na način na koji je RH regulirala bilo dostatno. Slijedom navedenog, a budući da se u čl. 4a Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama EU radi o općenitoj odredbi koja obuhvaća pravo na pristup podacima, a koja nadilazi obuhvat ove Direktive, smatramo kako ne postoji potreba za izmjenom odredbe predmetnog članka 4a Zakona.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 14. ožujka 2023. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članica Europske unije („Narodne novine“ broj: 91/10., 81/13., 124/13., 26/15., 102/17., 68/18., 70/19. i 141/20.), u članku 1. stavku 2.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>podstavku 18. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez, a iza podstavka 18. dodaju se podstavci 19. i 20 koji glase:</p> <p>„- Direktiva (EU) 2022/211 Europskog Parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. godine o izmjeni Okvirne odluke Vijeća 2022/465/PUP u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka (SL L 37, 18.2.2022),</p> <p>- Direktiva (EU) 2022/228 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. o izmjeni Direktive 2014/41/EU u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka (SL L 39, 21.2.2022).“.</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno prenošenje jer se ovim člankom Direktive regulira njeno stupanje na snagu.</p>

<p>Članak 4.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o općoj odredbi o adresatima Direktive.</p>
---	--	----------------------------------	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2022/211 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. o izmjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/465/PUP u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Izmjena Okvirne odluke 2002/465/PUP</p> <p>U članku 1. stavku 10. Okvirne odluke 2002/465/PUP dodaje se sljedeći podstavak:</p> <p>„Ako informacije koje se upotrebljavaju u svrhe iz prvog podstavka točaka (b), (c) i (d) uključuju osobne podatke, one se obrađuju samo u skladu s Direktivom (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća (*), a posebno njezinim člankom 4. stavkom 2. te člankom 9. stavcima 1. i 3.</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 12. r stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Podaci i dokazi koji su zakonito prikupljeni u okviru zajedničke istrage mogu se koristiti u sljedeće svrhe:</p> <p>a) u svrhu za koju je osnovan zajednički istražni tim,</p> <p>b) uz suglasnost druge države članice koja sudjeluje u zajedničkom istražnom timu za otkrivanje, istraživanje i progon drugih kaznenih djela,</p> <p>c) za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti,</p> <p>d) u druge svrhe sukladno dogovoru država članica koje čine zajednički istražni tim.“.</p> <p>Dodaje se novi stavak 2. koji glasi:</p> <p>„(2) Ako informacije koje se</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

	<p>upotrebljavaju u svrhe iz stavka 1. ovog članka, točaka (b), (c) i (d) uključuju osobne podatke, one se obrađuju samo u skladu sa odredbama Zakona o zaštiti fizičkih osoba u vezi s obradom i razmjenom osobnih podataka u svrhe sprečavanja, istraživanja, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija.“.</p> <p>Stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.</p>		
<p>Članak 2.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 11. ožujka 2023. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju</p>	<p>Članak 1.</p> <p>U Zakonu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članica Europske unije („Narodne novine“ broj: 91/10., 81/13., 124/13., 26/15., 102/17., 68/18., 70/19. i 141/20.), u članku 1. stavku 2. podstavku 18. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez, a iza podstavka 18. dodaju se podstavci</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>19. i 20 koji glase:</p> <p>„- Direktiva (EU) 2022/211 Europskog Parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. godine o izmjeni Okvirne odluke Vijeća 2022/465/PUP u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka (SL L 37, 18.2.2022),</p> <p>- Direktiva (EU) 2022/228 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2022. o izmjeni Direktive 2014/41/EU u pogledu njezina usklađivanja s pravilima Unije o zaštiti osobnih podataka (SL L 39, 21.2.2022).“.</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno prenošenje jer se ovim člankom Direktive regulira njeno stupanje na snagu.</p>

<p>Članak 4.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje jer se radi o općoj odredbi o adresatima.
---	--	---------------------------	---

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

2002/584/PUP: Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Definicija europskog uhidbenog naloga i obveza njegova izvršenja</p> <p>1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.</p> <p>2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.</p> <p>3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17)</p> <p>članak/članci Značenje izraza u ovom Zakonu</p> <p>Članak 2. (NN 81/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19)</p> <p>Izrazi i pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. država izdavanja – je država članica Europske unije u kojoj je izdan nalog ili donesena odluka iz članka 1. ovog Zakona;</p> <p>2. država izvršenja – je država članica Europske unije kojoj je</p>

			<p>radi izvršenja proslijeđen nalog ili druga odluka iz članka 1. ovog Zakona;</p> <p>3. država članica – je država članica Europske unije;</p> <p>4. treća država – je država koja nije članica Europske unije;</p> <p>5. Eurojust – je tijelo Europske unije s pravnom osobnošću osnovano Odlukom Vijeća Europske unije broj 2002/187/PUP koja je izmijenjena odlukama Vijeća Europske unije broj 2003/659/PUP i 2009/426/PUP, osnovano za poticanje i unapređenje suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica u sprječavanju teških oblika kriminala;</p> <p>6. Europska pravosudna mreža u kaznenim stvarima (EPMKS) – je mreža osoba za kontakt država članica, osnovana Zajedničkom</p>
--	--	--	--

			<p>odlukom Vijeća o osnivanju Europske pravosudne mreže od 29. lipnja 1998., sa svrhom poboljšanja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima;</p> <p>7. Schengenski informacijski sustav (SIS) – je informacijski sustav za unošenje i razmjenu podataka između država članica šengenskog provedbenog sporazuma;</p> <p>8. europski uhidbeni nalog – je nalog nadležnog pravosudnog tijela države članice za uhićenje i predaju osobe koja se zatekne u drugoj državi članici u svrhu kaznenog progona ili izvršenja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode;</p> <p>...</p>
--	--	--	--

		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Načelo uzajamnog priznavanja između država članica Europske unije</p> <p>Članak 3. Načelo uzajamnog priznavanja temelj je pravosudne suradnje u kaznenopravnim stvarima unutar Europske unije.</p>
		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 102/17) članak/članci Načelo poštivanja temeljnih prava</p> <p>Članak 3.a (NN</p>

			<p>102/17) (1) Nadležna tijela Republike Hrvatske izdaju naloge i odluke iz članka 1. ovog Zakona razmjerno naravi potrebe u svakom pojedinom slučaju. (2) Provedba postupaka na temelju ovog Zakona ne utječe ne obvezu poštivanja temeljnih prava i sloboda definiranih Poveljom o temeljnim pravima Europske unije.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene europskog uhidbenog naloga</p> <p>1. Europski uhidbeni nalog može biti izdan u slučajevima počinjenja djela za koja je, u skladu s pravom države članice koja ga izdaje, propisana najviša kazna zatvora ili oduzimanje slobode od najmanje 12 mjeseci ili za koja je izrečena kazna zatvora ili je izdan nalog za oduzimanje slobode od najmanje četiri mjeseca.</p> <p>2. Sljedeća kaznena djela, ako su kažnjiva u skladu s pravom države članice koja izdaje uhidbeni nalog, propisanom najvišom kaznom zatvora ili oduzimanjem slobode od najmanje tri godine i ako su utvrđena pravom države koja izdaje uhidbeni nalog, u skladu s odredbama ove Okvirne odluke i bez provjere dvostruke kažnjivosti djela, predstavljaju razlog za predaju osobe na temelju europskog uhidbenog naloga:</p>	<p>Obostrana kažnjivost</p> <p>Članak 10.</p> <p>(1) Kada nadležno domaće pravosudno tijelo odlučuje o priznanju i izvršenju odluke stranog pravosudnog tijela iz</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<ul style="list-style-type: none"> — sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji, — terorizam, — trgovanje ljudima, — spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija, — nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima, — nezakonita trgovina oružjem, streljivom i eksplozivnim tvarima, — korupcija, — prijevare, uključujući i prijevare koje ugrožavaju financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica, — pranje prihoda stečenog kaznenim djelom, — krivotvorenje novca, uključujući euro, — računalni kriminalitet, — kaznena djela protiv okoliša, uključujući ilegalnu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama, — olakšavanje neovlaštenog prelaska državne granice i boravka, — ubojstvo, teška tjelesna ozljeda, — nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivom, — otmica, protupravno oduzimanje slobode i uzimanje talaca, — rasizam i ksenofobija, — organizirana ili oružana pljačka, — nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitetima i umjetničkim djelima, — prijevare, — reketarenje i iznuda, — krivotvorenje i piratstvo proizvoda, — krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama, — krivotvorenje različitih oblika sredstava plaćanja, — nezakonita trgovina hormonskim tvarima i ostalim stimulansima rasta, — nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim tvarima, — trgovina ukradenim vozilima, — silovanje, — podmetanje požara, — kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda, 	<p>članka 1. ovog Zakona, provjerit će obostranu kažnjivost ovisno o načinu kako je to propisano ovim Zakonom.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, nadležno domaće pravosudno tijelo izvršit će odluku stranog pravosudnog tijela iz članka 1. točka 1. do 5. i 8. ovog Zakona bez provjere obostrane kažnjivosti, a država izdavanja ih je označila kao slijedeća djela:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pripadanje zločinačkoj organizaciji, — terorizam, — trgovanje ljudima, — spolno 		
---	---	--	--

<p>— protupravno oduzimanje zrakoplova ili plovila, — sabotaža.</p> <p>3. Vijeće može u svako doba odlučiti, donoseći jednoglasnu odluku nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, pod uvjetima propisanim člankom 39. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), o dodavanju novih kategorija kaznenih djela na popis iz stavka 2. Vijeće razmatra, u svjetlu izvješća koji podnosi Komisija na temelju odredaba članka 34. stavka 3., treba li popis biti proširen ili izmijenjen.</p> <p>4. Za kaznena djela koja nisu obuhvaćena stavkom 2., tražena osoba može biti predana pod uvjetom da djela zbog kojih je izdan europski uhiđbeni nalog predstavljaju kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja, bez obzira na elemente ili opis kaznenog djela.</p>	<p>iskorištavanje djece i dječja pornografija,</p> <p>— nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,</p> <p>— nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,</p> <p>— korupcija,</p> <p>— prijevara, uključujući i one koje utječu na financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,</p> <p>— pranje novca,</p> <p>— krivotvorenje valute, uključujući i euro,</p> <p>— računalni</p>		
--	--	--	--

	<p>kriminalitet,</p> <ul style="list-style-type: none"> – djela protiv okoliša, uključujući i nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka, – omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka, – ubojstvo, teška tjelesna ozljeda, – nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom, – otmica, protupravno oduzimanje slobode i držanje talaca, – rasizam i ksenofobija, – organizirana ili oružana pljačka, 		
--	--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> – nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela, – varanje, – reketarenje i iznuda, – krivotvorenje i piratstvo proizvoda, – krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama, – krivotvorenje sredstava plaćanja, – nedopuštena trgovina hormonskim supstancijama i drugim tvarima za poticanje rasta, – nedopuštena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima, 		
--	--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> – trgovina ukradenim vozilima, – silovanje, – podmetanje požara, – kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda, – protupravno oduzimanje letjelica/plovnih objekata, – sabotaža. <p>(3) Kad nadležno domaće pravosudno tijelo izdaje odluke iz članka 1. točka 1. do 5. i 8. ovog Zakona, koja se odnosi na djelo za koje se može izreći kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od tri godine</p>		
--	--	--	--

	<p>ili više, a u slučaju priznanja novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, označit će u standardnom obrascu da se radi o djelu iz stavka 2. ovog članka.</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Razlozi za obvezno neizvršavanje europskog uhidbenog naloga</p> <p>Pravosudno tijelo države članice izvršenja (dalje u tekstu: „pravosudno tijelo izvršenja”) odbija izvršenje europskog uhidbenog naloga u sljedećim slučajevima:</p> <p>1. ako je kazneno djelo zbog kojega je izdan uhidbeni nalog predmet amnestije u državi članici izvršenja, a ta je država nadležna za progon kaznenog djela u skladu sa svojim kaznenim pravom;</p> <p>2. ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u nekoj državi članici za ista kaznena djela, pod uvjetom da je, u slučaju</p>	<p>Razlozi za odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga</p> <p>Članak 20.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>izricanja presude, ta kazna izdržana ili se trenutačno izdržava ili presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države članice u kojoj je presuda izrečena;</p> <p>3. ako osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog više ne može, zbog svoje dobi, kazneno odgovarati za kaznena djela na kojima se temelji uhidbeni nalog, u skladu s pravom države članice izvršenja.</p>	<p>Sud će odbiti priznanje europskog uhidbenog naloga :</p> <p>1. ako je europski uhidbeni nalog izdan za djelo koje je u Republici Hrvatskoj obuhvaćeno amnestijom, a na temelju zakona postoji nadležnost domaćeg suda,</p> <p>2. ako je sud obaviješten da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u nekoj od država članica za isto djelo pod uvjetom da je kaznena sankcija izvršena ili se trenutačno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda,</p> <p>3. ako tražena osoba u trenutku počinjenja</p>		
--	---	--	--

	kaznenog djela nije navršila 14 godina života.		
<p>Članak 4.</p> <p>Razlozi za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga</p> <p>Pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga:</p> <p>1. ako, u jednom od slučajeva iz članka 2. stavka 4., djelo zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja; unatoč tome, u odnosu na davanja, poreze, carine i razmjenu valuta, izvršenje europskog uhidbenog naloga ne može se odbiti na temelju činjenice da pravo države članice izvršenja ne propisuje istu vrstu davanja ili poreza ili da ne sadrži istu vrstu pravila s obzirom na davanja, poreze i carine te propise o razmjeni valuta kao pravo države članice u kojoj je izdan uhidbeni nalog;</p> <p>2. ako je protiv osobe koja je predmet europskog uhidbenog naloga u tijeku kazneni progon u državi članici izvršenja zbog istog djela zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog;</p> <p>3. ako su pravosudna tijela države članice izvršenja odustala od kaznenog progona zbog kaznenog djela zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog ili su odlučila obustaviti postupak, ili ako je traženoj osobi u nekoj državi članici zbog istih kaznenih djela izrečena pravomoćna presuda koja sprečava daljnji kazneni postupak;</p> <p>4. ako je nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kazne tražene osobe, u skladu s</p>	<p>„Razlozi zbog kojih se može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga</p> <p>Članak 21.</p> <p>(1) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, vodeći računa o sprečavanju nekažnjavanja, suzbijanju kriminaliteta i jamstvu pravne sigurnosti</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>pravom države članice izvršenja, a ta kaznena djela ulaze u nadležnost te države u skladu s njezinim kaznenim pravom;</p> <p>5. ako je pravosudno tijelo izvršenja obaviješteno da je tražena osoba pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istih kaznenih djela, pod uvjetom da je, u slučaju izricanja presude, kazna izdržana ili je u tijeku izdržavanje kazne, ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena;</p> <p>6. ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhe izvršenja kazne zatvora ili oduzimanja slobode, a tražena osoba se nalazi, boravi, u državi članici izvršenja ili je njezin državljanin, a ta država članica obvezuje se izvršiti tu kaznu ili mjeru oduzimanja slobode u skladu s odredbama svojega domaćeg prava;</p> <p>7. ako se europski uhidbeni nalog odnosi na kaznena djela koja su:</p> <p>(a) u skladu s pravom države članice izvršenja, u cijelosti ili djelomice počinjena na državnom području države članice izvršenja ili na mjestu koje se smatra takvim; ili</p> <p>(b) počinjena izvan državnog područja države članice izdateljice uhidbenog naloga, a pravo države članice izvršenja ne omogućuje progon zbog istih kaznenih djela ako su počinjena izvan njezina državnog područja.</p>	<p>tražene osobe, odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga:</p> <p>1. ako djelo iz članka 17. stavka 1. i 2. ovog Zakona na koje se odnosi europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem zakonu. Za fiskalna djela izvršenje europskog uhidbenog naloga ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama ili mijenjanju valute kao i pravo države izdavanja,</p> <p>2. ako se u Republici Hrvatskoj protiv osobe za kojom je izdan europski uhidbeni</p>		
---	--	--	--

	<p>nalog vodi kazneni postupak zbog istog djela zbog kojeg je nalog izdan, osim ako su se državni odvjetnik i nadležno tijelo države izdavanja sporazumjeli da postupak vodi pravosudno tijelo države izdavanja,</p> <p>3. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog jer je osumnjičenik ispunio obveze koje su mu naložene kao uvjet za nepokretanje postupka,</p> <p>4. ako je prema domaćem pravu nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kaznenopravne</p>		
--	---	--	--

	<p>sankcije, a postoji nadležnost Republike Hrvatske na temelju domaćeg prava,</p> <p>5. ako je sud zaprimio obavijest da je tražena osoba već pravomoćno osuđena u trećoj državi zbog istog djela, a sankcija je izvršena ili se trenutno izvršava ili se više ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda.</p> <p>6. ako je domaće pravosudno tijelo odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak za djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog ili je kazneni postupak obustavljen ili je donesena pravomoćna presuda protiv tražene osobe u nekoj od država članica za isto</p>		
--	--	--	--

	<p>djelo,</p> <p>7. kada se europski uhidbeni nalog odnosi na djela koja:</p> <p>a) su u cijelosti ili djelomično počinjena na području Republike Hrvatske,</p> <p>b) su počinjena izvan teritorija države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta kazneni progon za ta djela kada su počinjena izvan teritorija Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Sud može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu izvršavanja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode izrečene presudom donesenom</p>		
--	---	--	--

	<p>u odsutnosti, osim ako iz podataka navedenih u obrascu u smislu članka 18. ovog Zakona proizlazi, da, u skladu s pravom države izdavanja:</p> <p>1. je traženoj osobi bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena presuda u odsutnosti, ili da je zaprimila službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znala za održavanje rasprave, te da je upozorena da presuda može biti donesena u odsutnosti u slučaju nedolaska na raspravu,</p> <p>2. je traženu osobu na</p>		
--	---	--	--

	<p>raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg je postavio sud po službenoj dužnosti,</p> <p>3. je tražena osoba izričito izjavila da ne osporava presudu donesenu u njezinoj odsutnosti ili nije pravovremeno podnijela zahtjev za obnovu postupka ili žalbu, iako je nakon osobnog uručjenja presude donesene u njezinoj odsutnosti poučena o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe slijedom kojih bi se postupak mogao ponovno provesti u njezinoj prisutnosti, te preispitati utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja prvotne</p>		
--	---	--	--

	<p>presude,</p> <p>4. će traženoj osobi, kojoj presuda donesena u odsutnosti nije bila osobno uručena, ista biti osobno uručena odmah nakon predaje osobe državi izdavanja, uz pouku da u zakonom propisanom roku ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu slijedom kojih se može provesti postupak opisan u točki 3. ovog stavka.,,</p>		
<p>Članak 5.</p> <p>Jamstva koja mora, u nekim slučajevima, pružiti država članica izdavateljica naloga</p> <p>Izvršenje europskog uhidbenog naloga, koje obavlja pravosudno tijelo izvršenja, može, u skladu s pravom države članice izvršenja, biti podložno sljedećim uvjetima:</p> <p>1. ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhe izvršenja presude ili naloga za</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Posebni</p>

<p>oduzimanje slobode na temelju sudske odluke donesene u odsutnosti optuženika, a osobi o kojoj riječ poziv na sud nije bio osobno dostavljen ili nije na neki drugi način bila obaviještena o datumu i mjestu saslušanja na temelju kojega je donesena odluka u odsutnosti, predaja osobe može biti podložna uvjetu da pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog pruži odgovarajuća jamstva da će ta osoba imati mogućnost zatražiti obnovu postupka u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog i mogućnost prisustvovati na suđenju;</p> <p>2. ako je kazneno djelo zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog kažnjivo doživotnom kaznom zatvora ili doživotnom mjerom oduzimanja slobode, izvršenje spomenutog uhidbenog naloga može biti podložno uvjetu da država članica koja izdaje uhidbeni nalog u svojem pravnom sustavu ima odredbe o reviziji izrečene kazne ili mjere, na zahtjev ili najkasnije nakon dvadeset godina, ili odredbe o primjeni mjera pomilovanja, koje osoba može zatražiti u skladu s pravom ili praksom države članice koja izdaje uhidbeni nalog, s ciljem neizvršavanja takve kazne ili mjere;</p> <p>3. ako je osoba koja je predmet europskoga uhidbenog naloga izdanog u svrhe progona državljanin ili ima boravište u državi članici izvršenja, predaja te osobe može biti podložna uvjetu da ta osoba, nakon saslušanja, bude vraćena državi članici izvršenja kako bi u njoj izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog.</p>		<p>uvjeti za izvršenje europskog uhidbenog naloga</p> <p>Članak 22. (NN 81/13, 26/15)</p> <p>(1) Ako je predmet europskog uhidbenog naloga djelo za koje se može izreći kazna doživotnog zatvora ili mjera doživotnog oduzimanja slobode, sud može njegovo izvršenje uvjetovati:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. postojanjem zakonom propisane mogućnosti preispitivanja izrečene kazne ili mjere na zahtjev osuđenika ili po službenoj dužnosti najkasnije 20 godina od izricanja sankcije, u državi izdavanja, 2. pravom osuđenika da zatraži pomilovanje od daljnjeg izvršavanja kazne ili mjere na temelju prava ili sudske prakse u državi izdavanja. <p>(2) Brisel.</p> <p>(3) Ako je europski</p>
---	--	--

		<p>uhidbeni nalog izdan u svrhu vođenja kaznenog postupka, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske ili osoba koja ima prebivalište ili boravak na njezinu području, sud će predaju te osobe uvjetovati njezinim vraćanjem u Republiku Hrvatsku, akojoj bude izrečena sankcija u državi izdavanja, a ta osoba je pristala izdržavati izrečenu sankciju u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(4) Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, a tražena osoba je državljanin Republike Hrvatske ili osoba koja ima prebivalište ili boravak na njezinu području i suglasila se s izdržavanjem kazne u Republici Hrvatskoj, sud će odgoditi</p>
--	--	--

			<p>odlučivanje o europskom uhidbenom nalogu. Radi preuzimanja izvršenja sankcije sud će od države izdavanja naloga zatražiti dokumentaciju i odrediti primjereni rok koji ne može biti duži od 15 radnih dana za njezinu dostavu. Rokovi iz članaka 28. i 32. ovog Zakona počinju teći istekom roka koji je sud odredio za dostavu dokumentacije. Nakon pravomoćnosti odluke o preuzimanju izvršenja strane sankcije sud će odbiti priznanje europskog uhidbenog naloga. (5) Ako je nadležni sud temeljem članka 94. stavka 2. točke 4. ovog Zakona odbio priznanje i izvršenje presude suda države izdavanja izrečene protiv hrvatskog državljanina ili osobe koja ima prebivalište</p>
--	--	--	--

			<p>ili boravak na području Republike Hrvatske, sud će odobriti predaju te osobe državi izdavanja u svrhu vođenja kaznenog postupka pod uvjetom njezina vraćanja u Republiku Hrvatsku radi izdržavanja sankcije izrečene u državi izdavanja, ako je osoba pristala izdržavati izrečenu sankciju u Republici Hrvatskoj.</p>
<p>Članak 6.</p> <p>Utvrđivanje nadležnih pravosudnih tijela</p> <p>1. Pravosudno tijelo koje izdaje uhišbeni nalog jest pravosudno tijelo države članice koja izdaje uhišbeni nalog, nadležno za izdavanje europskog uhišbenog naloga u skladu s pravom te države.</p> <p>2. Pravosudno tijelo izvršenja jest pravosudno tijelo države članice izvršenja nadležno za izvršenje europskog uhišbenog naloga u skladu s pravom te države.</p> <p>3. Svaka država članica obavještava Glavno tajništvo Vijeća o nadležnim pravosudnim tijelima u skladu sa svojim pravom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 70/19) članak/članci Članak 5. (NN 81/13, 26/15, 102/17, 70/19)</p> <p>(1) Za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. stavka 1.</p>

			<p>ovog Zakona nadležni su:</p> <p>– u odnosu na točku 1. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje osoba na koju se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a ako nema prebivalište ili boravište odnosno boravak na području Republike Hrvatske, prema mjestu gdje je uhićena;</p>
		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Domaća tijela nadležna za donošenje odluka koje se izvršavaju putem pravosudne suradnje</p> <p>Članak 6. (NN 81/13,</p>

			<p>26/15)</p> <p>(1) Europski uhidbeni nalog u svrhu predaje tražene osobe radi kaznenog progona izdaje pravosudno tijelo koje vodi postupak, a u svrhu izvršenja kazne zatvora ili prisilnog smještaja sudac izvršenja županijskog suda.</p>
<p>Članak 7.</p> <p>Sudjelovanje središnjeg tijela</p> <p>1. Svaka država članica može odrediti središnje tijelo ili, ako je to predviđeno u njezinu pravnom sustavu, više središnjih tijela za pružanje pomoći nadležnim pravosudnim tijelima.</p> <p>2. Država članica može, ako je to nužno zbog unutarnje organizacije njezina pravosudnog sustava, jednom ili većem broju središnjih tijela povjeriti dužnost administrativnog slanja i primanja europskih uhidbenih naloga te ostale službene korespondencije koja se na to odnosi.</p> <p>Država članica koja želi koristiti mogućnosti iz ovog članka Glavnom tajništvu Vijeća šalje podatke o imenovanom središnjem tijelu ili o središnjim tijelima. Ovi su podaci obvezni za sva tijela države članice izdavateljice uhidbenog naloga.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Uloga središnjeg tijela</p> <p>Članak 5.a (NN 26/15, 102/17, 141/20) (1) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je središnje koordinativno tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim</p>

			<p>tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje u odnosu na naloge i odluke iz članka 1. ovog Zakona.</p> <p>(2) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dostavlja podatke o predmetima iz područja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima nadležnim tijelima Europske unije, u skladu s obvezama propisanim pravnim aktima Europske unije iz članka 1. stavka 2. ovog Zakona.</p> <p>(3) U svrhu učinkovitog obavljanja poslova iz ovog članka ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može od nadležnih pravosudnih tijela zatražiti dostavu podataka o predmetima iz područja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima</p>
--	--	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Sadržaj i oblik europskog uhidbenog naloga</p> <p>1. Europski uhidbeni nalog sadrži sljedeće informacije, u skladu s obrascem u Prilogu:</p> <p>(a) identitet i državljanstvo tražene osobe;</p> <p>(b) ime, adresu, brojeve telefona i telefaksa te adrese za elektroničku poštu pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog;</p> <p>(c) dokaz o postojanju izvršive presude, uhidbenog naloga ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom, obuhvaćene odredbama članka 1. i 2.;</p> <p>(d) prirodu i pravni opis kaznenog djela, posebno u vezi s odredbama članka 2.;</p> <p>(e) opis okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, uključujući vrijeme, mjesto i stupanj sudjelovanja tražene osobe;</p> <p>(f) izrečenu kaznu, ako postoji pravomoćna presuda, ili sve propisane kazne za kazneno djelo u skladu s pravom države članice izdavateljice uhidbenog naloga;</p> <p>(g) ako je moguće, ostale posljedice počinjenja kaznenog djela.</p> <p>2. Europski uhidbeni nalog mora biti preveden na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države članice izvršenja. Svaka država članica može, u trenutku usvajanja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi upućenoj Glavnom tajništvu Vijeća izjaviti da će prihvatiti prijevod na jedan ili više drugih službenih jezika ustanova Europskih zajednica.</p> <p>POGLAVLJE 2.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Sadržaj i oblik</p> <p>Članak 18. (NN 81/13) Europski uhidbeni nalog mora sadržavati sljedeće podatke navedene u standardnom obrascu (Prilog 1.) koji je sastavni dio ovog Zakona:</p> <p>1. identitet i državljanstvo tražene osobe,</p> <p>2. ime, adresu, broj telefona i telefaksa, adresu elektroničke pošte tijela koje je</p>

POSTUPAK PREDAJE		izdalo nalog, 3. dokaz o postojanju izvršne presude, uhidbenog naloga ili druge izvršne sudske odluke koja ima isti učinak, u smislu članka 2. točke 8., te članaka 10. i 17. ovog Zakona, 4. pravnu oznaku i zakonski opis djela, posebno u smislu članka 10. i 17. ovog Zakona, 5. činjenični opis djela uključujući okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, vrijeme i mjesto počinjenja, stupanj sudionništva tražene osobe u počinjenju djela, 6. vrstu i visinu kaznenopravne sankcije izrečene pravomoćnom presudom, odnosno vrstu i visinu kaznenopravne sankcije za konkretno djelo propisane domaćim pravom, 7. ako je moguće posljedice djela.
------------------	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Slanje europskog uhidbenog naloga</p> <p>1. Ako je poznato mjesto na kojemu se nalazi tražena osoba, pravosudno tijelo koje ga izdaje može europski uhidbeni nalog poslati izravno pravosudnom tijelu izvršenja.</p> <p>2. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog može, u svakom slučaju, izdati upozorenje o traženoj osobi putem Schengenskog informacijskog sustava (SIS).</p> <p>3. Takvo upozorenje šalje se u skladu s odredbama članka 95. Konvencije od 19. lipnja 1990. o primjeni Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju nadzora na zajedničkim granicama. Upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu, praćeno informacijama iz članka 8. stavka 1., jednako je vrijedno kao i europski uhidbeni nalog.</p> <p>U prijelaznom razdoblju, sve dok SIS ne bude sposoban za prenošenje svih informacija iz članka 8., upozorenje je jednakovrijedno kao i europski uhidbeni nalog do trenutka kad pravosudno tijelo izvršenja ne primi izvornik u propisanom i valjanom obliku.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Prosljeđivanje odluka domaćih tijela</p> <p>Članak 7. (81/13) (1) Županijska državna odvjetništva prosljeđuju nadležnom tijelu države izvršenja europski uhidbeni nalog i europski nalog za pribavljanje dokaza koje su, na propisanom obrascu, sami izdali kao i one koje su izdala općinska državna odvjetništva na području njihove mjesne nadležnosti.</p>

			<p>Članak 19.</p> <p>Članak 19. (NN 81/13)</p> <p>»(1) Osim na način predviđen u članku 5. ovog Zakona, europski uhidbeni nalog se može zaprimiti i proslijediti posredstvom sigurnog telekomunikacijskog sustava Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima.</p> <p>(2) Nadležno tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog odaslat će posredstvom nacionalnog S.I.Re.N.E. ureda upozorenje putem Schengenskog informacijskog sustava (SIS) da potražuje određenu osobu radi izvršavanja europskog uhidbenog naloga ako nije poznato gdje se ta osoba nalazi.</p> <p>(3) Takvo upozorenje</p>
--	--	--	--

		<p>popraćeno podacima navedenim u članku 18. ovog Zakona ima isti učinak kao europski uhidbeni nalog.</p> <p>(4) Ako ne postoji mogućnost pristupa Schengenskom informacijskom sustavu posredstvom nacionalnog S.I.Re.N.E. ureda nadležno tijelo može zaprimiti i proslijediti europski uhidbeni nalog putem INTERPOL-a.</p> <p>članak 11. (NN 26/15)</p> <p>U članku 19. stavku 1. riječi: »članku 5.« zamjenjuju se riječima: »člancima 5. i 7.«.</p>
--	--	---

<p>Članak 10.</p> <p>Detaljni postupak slanja europskog uhidbenog naloga</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ako pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog ne zna koje je nadležno pravosudno tijelo izvršenja, ono traži potrebne informacije, uključujući i putem kontaktnih točaka u okviru Europske pravosudne mreže (8) s ciljem dobivanja tih informacija od države članice izvršenja. 2. Ako to želi pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog, slanje se može obaviti putem sigurnih telekomunikacijskih sustava Europske pravosudne mreže. 3. Ako nije moguće služenje SIS-om, pravosudno tijelo koje izdaje nalog može europski uhidbeni nalog poslati putem Interpola. 4. Pravosudno tijelo koje izdaje europski uhidbeni nalog može ga poslati bilo kojim sigurnim sredstvom koje omogućuje pisani trag pod uvjetima koji državi članici izvršenja omogućuju provjeru vjerodostojnosti. 5. Sve poteškoće povezane sa slanjem ili vjerodostojnošću bilo koje isprave potrebne za izvršenje europskog uhidbenog naloga rješavaju se u izravnim kontaktima između uključenih pravosudnih tijela ili, ako je potrebno, uključivanjem središnjih tijela država članica. 6. Ako tijelo koje primi europski uhidbeni nalog nije nadležno za postupanje u skladu s njime, automatski ga šalje nadležnom tijelu svoje države članice i o tome obavještava pravosudno tijelo koje ga je izdalo. 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Posebnosti u zaprimanju i prosljeđivanju europskog uhidbenog naloga</p> <p>Članak 19. (NN 81/13, 26/15) (1) Osim na način predviđen u člancima 5. i 7. ovog Zakona, europski uhidbeni nalog se može zaprimiti i proslijediti posredstvom sigurnog telekomunikacijskog sustava Europske pravosudne mreže u kaznenim stvarima. (2) Nadležno tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog odaslat će posredstvom nacionalnog S.I.Re.N.E. ureda upozorenje putem</p>
---	--	----------------------	--

			<p>Schengenskog informacijskog sustava (SIS) da potražuje određenu osobu radi izvršavanja europskog uhidbenog naloga ako nije poznato gdje se ta osoba nalazi.</p> <p>(3) Takvo upozorenje popraćeno podacima navedenim u članku 18. ovog Zakona ima isti učinak kao europski uhidbeni nalog.</p> <p>(4) Ako ne postoji mogućnost pristupa Schengenskom informacijskom sustavu posredstvom nacionalnog S.I.Re.N.E. ureda nadležno tijelo može zaprimiti i proslijediti europski uhidbeni nalog putem INTERPOL-a.</p>
--	--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Prava tražene osobe</p> <p>1. Ako je tražena osoba uhićena, nadležno pravosudno tijelo izvršenja, u skladu s nacionalnim pravom, tu osobu obavještava o europskom uhićenom nalogu i o njegovu sadržaju te o mogućnosti njezina pristanka na predaju pravosudnom tijelu koje je izdalo europski uhićeni nalog.</p> <p>2. Tražena osoba koja je uhićena u svrhe izvršenja europskoga uhićenog naloga ima pravo na pravnog zastupnika i tumača u skladu s nacionalnim pravom države članice izvršenja.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 70/19) članak/članci Članak 24.</p> <p>»(1) Odmah po uhićenju osobe tražene u svrhu izvršenja europskog uhićenog naloga policija će tu osobu pisano poučiti o pravima uhićene osobe koja ostvaruje u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupnog prava.</p> <p>(2) Policija će pri uhićenju traženu osobu poučiti da ima pravo na branitelja u Republici Hrvatskoj i kada obrana nije obvezna, uz upozorenje da će odluku o snišanju troškova tako postavljenog branitelja ovisiti o kasnije</p>
--	--	----------------------	--

		<p>utvrđenom imovnom stanju te osobe. Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu provođenja kaznenog progona, policija će pri uhićenju traženu osobu poučiti da ima pravo zatražiti branitelja u državi izdavanja. O zahtjevu tražene osobe za branitelja policija bez odgode obavještava nadležni županijski sud koji će toj osobi postaviti branitelja te državno odvjetništvo u svrhu obavještavanja nadležnog tijela države izdavanja o zahtjevu za branitelja u toj državi.</p> <p>(3) Državni odvjetnik će prije ispitivanja traženu osobu poučiti o njezinim pravima koja ostvaruje u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupovnog prava:</p> <p>– pravu na branitelja po vlastitom izboru</p>
--	--	--

		<p>odnosno branitelja kojeg joj postavi sud,</p> <ul style="list-style-type: none"> – pravu zahtijevati postavljanje branitelja i kada obrana nije obvezna, – pravu da branitelj bude nazočan na ispitivanju tražene osobe te pravu na slobodnu, neometanu i povjerljivu komunikaciju s njim, – pravu na imenovanje branitelja u državi izdavanja, – pravu zatražiti da mu se u državi izdavanja u postupku povodom europskog uhidbenog naloga postavi branitelj na teret države izdavanja kada je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu kaznenog progona, – pravu na tumačenje i prevođenje,
--	--	--

			<ul style="list-style-type: none">– pravu da nije dužan iskazivati,– pravu na uvid u spis predmeta prije ispitivanja pred državnim odvjetnikom,– pravu na hitnu medicinsku pomoć,– pravu da o oduzimanju slobode bude obaviještena osoba koju tražena osoba imenuje odnosno konzularno tijelo s kojima ima pravo i komunicirati. <p>(4) Državni odvjetnik će traženu osobu izvijestiti o sadržaju i osnovi za izdavanje europskog uhidbenog naloga, mogućnosti pristanka na predaju državi izdavanja te mogućnosti odricanja od primjene načela specijalnosti i posljedicama izjave o odricanju u smislu članka 38. stavka 1.</p>
--	--	--	--

		<p>ovoga Zakona. Državni odvjetnik će ispitati traženu osobu o osobnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja te da li se i zbog kojih razloga protivi predaji.</p> <p>(5) O ispitivanju tražene osobe sastavlja se zapisnik.</p> <p>(6) Ako je nadležno tijelo države izdavanja zatražilo ograničenje prava obavještanja treće osobe, odnosno prava na komunikaciju s braniteljem, državni odvjetnik će postupiti u skladu s tim zahtjevom, ako ono nije u suprotnosti s pravnim poretkom Republike Hrvatske.</p> <p>(7) Ako tražena osoba želi ostvariti pravo na branitelja u državi izdavanja, državni odvjetnik o tome bez odgode obavještava</p>
--	--	--

		<p>nadležno tijelo države izdavanja.</p> <p>Ostvarivanje prava na branitelja u državi izdavanja ne utječe na rokove u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga.</p> <p>(8) Ako se europski uhidbeni nalog odnosi na izvršenje presude donesene u odsutnosti, kojom je izrečena zatvorska kazna ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, tražena osoba može prije predaje državi izdavanja zahtijevati dostavu navedene presude ako joj prije nije bila osobno uručena, a niti je primila službenu obavijest da se protiv nje vodi kazneni postupak. U tom slučaju državni odvjetnik će zatražiti od tijela koje je izdalo nalog da bez odgode dostavi presudu, kako bi se ona dostavila</p>
--	--	--

			<p>traženoj osobi. Dostava presude neće se smatrati službenom dostavom za računanje rokova za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe. Ovime se ne odgađa postupak predaje tražene osobe niti rok za donošenje rješenja o predaji.</p>
<p>Članak 12.</p> <p>Zadržavanje osobe</p> <p>Ako je osoba uhićena na temelju europskog uhiđbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja odlučuje hoće li zadržati traženu osobu, u skladu s pravom države članice izvršenja. Uhićena osoba u svakom trenutku može biti privremeno puštena na slobodu u skladu s domaćim pravom države članice izvršenja, pod uvjetom da nadležno tijelo te države članice poduzme sve mjere koje smatra potrebnima kako bi spriječilo bijeg te osobe.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Mjere osiguranja predaje tražene osobe</p> <p>Članak 26. (NN 81/13, 102/17)</p> <p>(1) Radi izvršenja rješenja o predaji tijekom postupka povodom europskog uhiđbenog naloga prema traženoj osobi</p>

			<p>moraju biti primijenjene mjere u skladu s domaćim pravom, koje će osigurati predaju.</p> <p>(2) Protiv tražene osobe koja je uhićena sudac će na prijedlog državnog odvjetnika odrediti istražni zatvor radi predaje, koji može trajati najdulje do izvršenja rješenja o predaji tražene osobe na temelju članka 35. ovog Zakona.</p> <p>(3) Umjesto istražnog zatvora radi predaje sud može odrediti neku od blažih mjera propisanih odredbama domaćeg kaznenog postupnog prava, pod uvjetom da se primjenom takve mjere može ostvariti svrha iz stavka 1. ovog članka.</p>
--	--	--	---

<p>Članak 13.</p> <p>Pristanak na predaju</p> <p>1. Ako uhićena osoba izjavi da pristaje na predaju, njezin pristanak i, ako je potrebno, izričito odricanje od prava na „pravilo specijalnosti” iz članka 27. stavka 2., izjavljuje se pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s domaćim pravom države članice izvršenja.</p> <p>2. Svaka država članica donošenjem potrebnih mjera osigurava da taj pristanak i, ako je potrebno, odricanje od prava na „pravilo specijalnosti” iz stavka 1., budu izjavljeni na način koji pokazuje da ga je uhićena osoba dala dragovoljno i posve svjesna njegovih posljedica. U tu svrhu, tražena osoba ima pravo na pravnog zastupnika.</p> <p>3. Pristanak i, ako je potrebno, odricanje iz stavka 1., službeno se bilježe u skladu s postupkom koji propisuje domaće pravo države članice.</p> <p>4. U načelu, pristanak se ne može opozvati. Svaka država članica može propisati da pristanak i, ako je potrebno, odricanje, mogu biti opozvani u skladu s pravilima primjenjivim u njezinu domaćem pravu. U tom slučaju, razdoblje od dana davanja pristanka do dana opoziva ne uzima se u obzir pri izračunavanju rokova iz članka 17. Država članica koja se želi poslužiti tom mogućnošću o tome izvješćuje Glavno tajništvo Vijeća nakon usvajanja ove Okvirne odluke i navodi postupke kod kojih je moguće opozvati pristanak te sve njihove izmjene.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Pristanak na predaju</p> <p>Članak 27.</p> <p>(1) Tražena osoba može dati pristanak na predaju državi izdavanja te se odredi primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona.</p> <p>(2) Pristanak i odricanje iz stavka 1. ovog članka unijet će se u zapisnik sastavljen na način iz kojeg nedvojbeno proizlazi da je tražena osoba pri tome postupala dragovoljno i bila u potpunosti svjesna posljedica.</p> <p>(3) Pristanak i</p>
--	--	----------------------	--

			<p>odricanje iz stavka 1. ovog članka su neopozivi.</p> <p>(4) O pristanku iz stavka 1. ovog članka sud će bez odgađanja izvijestiti tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog.</p>
<p>Članak 14.</p> <p>Saslušanje tražene osobe</p> <p>Ako uhićena osoba ne pristaje na predaju, u skladu s odredbama članka 13., ona ima pravo na saslušanje pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s pravom države članice izvršenja.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Rješenje o predaji bez pristanka</p> <p>Članak 29.</p> <p>(1) Ako se tražena osoba protivi predaji, sud će je ispitati o razlozima za protivljenje. Ispitivanju tražene osobe nadležni državni odvjetnik može a branitelj mora uvijek biti prisutan.</p>

			<p>(2) Sud može zatražiti dodatne podatke ili dokumentaciju od tijela koje je izdalo nalog i odrediti primjeren rok, ali ne dulji od sedam radnih dana, za njihovu dostavu.</p> <p>(3) Sud prema potrebi provodi dokazne radnje predviđene domaćim kaznenim postupovnim pravom radi utvrđivanja postoje li pretpostavke za predaju.</p> <p>(4) Nakon provedenih radnji iz stavka 1. – 3. ovog članka, izvanraspravno vijeće nadležnog suda donijet će rješenje kojim odobrava ili odbija predaju tražene osobe. ...</p>
--	--	--	---

<p>Članak 15.</p> <p>Odluka o predaji</p> <p>1. Pravosudno tijelo izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uvjetima utvrđenima ovom Okvirnom odlukom, treba li osoba biti predana.</p> <p>2. Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhidbenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi s člancima 3. do 5. te s odredbama članka 8., budu žurno dostavljene te može postaviti rok za njihov primitak, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 17.</p> <p>3. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog u bilo koje doba može pravosudnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Rješenje o predaji s pristankom</p> <p>Članak 28. (NN 81/13, 26/15) (1) Ako tražena osoba pristane na predaju državi izdavanja, sudac istrage odnosno izvanraspravno vijeće nadležnog suda mora bez odgode, a najkasnije u roku od tri dana od pristanka donijeti rješenje kojim se odobrava predaja, ako ne postoje razlozi za odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga iz članka 20. i 21. ovog Zakona. (2) Rješenje kojim se odobrava predaja sadrži sljedeće podatke: 1. ime, prezime, datum</p>
---	--	----------------------	---

			<p>i mjesto rođenja te državljanstvo tražene osobe, 2. državu članicu kojoj se predaje tražena osoba, 3. opis djela za koje se izvršava predaja, 4. navod da je tražena osoba pristala na predaju, 5. ako se tražena osoba odrekla primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona, navod o tome, 6. ako se tražena osoba nije odrekla primjene načela specijalnosti u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona, rješenje mora sadržavati navod da se bez dopuštenja Republike Hrvatske, za djela počinjenja prije predaje tražena osoba, ne smije: a) kazneno goniti niti se protiv nje smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja, b) biti predana drugoj</p>
--	--	--	---

		<p>državi članici radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora,</p> <p>c) izručiti trećoj državi radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora.</p> <p>(3) Rješenje iz stavka 2. ovog članka dostavlja se traženoj osobi, branitelju i državnom odvjetniku koji imaju pravo uložiti žalbu u roku od tri dana. O žalbi protiv rješenja suca istrage odlučuje izvanraspravno vijeće u roku od tri dana. O žalbi protiv rješenja izvanraspravnog vijeća iz članka 24.b stavka 6. ovog Zakona odlučuje vijeće višeg suda u roku od tri dana.</p> <p>Rješenje o predaji bez pristanka</p> <p>Članak 29. (NN 81/13)</p> <p>(1) Ako se tražena osoba protivi predaji, sud će je ispitati o</p>
--	--	--

			<p>razlozima za protivljenje. Ispitivanju tražene osobe nadležni državni odvjetnik može a branitelj mora uvijek biti prisutan.</p> <p>(2) Sud može zatražiti dodatne podatke ili dokumentaciju od tijela koje je izdalo nalog i odrediti primjeren rok, ali ne dulji od sedam radnih dana, za njihovu dostavu.</p> <p>(3) Sud prema potrebi provodi dokazne radnje predviđene domaćim kaznenim postupovnim pravom radi utvrđivanja postoje li pretpostavke za predaju.</p> <p>(4) Nakon provedenih radnji iz stavka 1. – 3. ovog članka, izvanraspravno vijeće nadležnog suda donijet će rješenje kojim odobrava ili odbija predaju tražene osobe.</p> <p>(5) Rješenje kojim se odobrava predaja sadrži sljedeće</p>
--	--	--	--

			<p>podatke:</p> <ol style="list-style-type: none">1. ime, prezime, datum i mjesto rođenja te državljanstvo tražene osobe,2. državu članicu kojoj se predaje tražena osoba,3. opis djela za koje se izvršava predaja,4. navod da se bez dopuštenja Republike Hrvatske, za djela počinjenja prije predaje, tražena osoba ne smije: <ul style="list-style-type: none">– kazneno goniti niti se protiv nje smije izvršiti kazna zatvora u državi izdavanja,– biti predana drugoj državi članici radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora,– izručiti trećoj državi radi kaznenog progona ili izvršenja kazne zatvora. <p>(6) Rješenje iz stavka 4. ovog članka dostavlja se traženoj osobi, branitelju i državnom odvjetniku,</p>
--	--	--	--

			<p>koji imaju pravo uložiti žalbu u roku od tri dana. O žalbi odlučuje izvanraspravno vijeće višeg suda u roku od tri dana.</p> <p>(7) Rješenje kojim se odbija predaja mora biti obrazloženo i o njemu bez odgode mora biti obaviješteno tijelo koje je izdalo nalog i nacionalni S.I.Re.N.E. ured.</p>
<p>Članak 16.</p> <p>Odluka u slučaju postojanja više zahtjeva</p> <p>1. Ako su dvije ili više država članica izdale europske uhidbene naloge u odnosu na istu osobu, odluku o tome koji će uhidbeni nalog biti izvršen donosi pravosudno tijelo izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno težinu i mjesto počinjenja predmetnih kaznenih djela, vrijeme izdavanja europskih uhidbenih naloga te da li je uhidbeni nalog izdan u svrhe progona ili u svrhe izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.</p> <p>2. Pravosudno tijelo izvršenja može zatražiti savjet Eurojusta (9) pri donošenju odluke iz stavka 1.</p> <p>3. U slučaju sukoba između europskog uhidbenog naloga i zahtjeva za izručenje koje je podnijela treća zemlja, odluku o davanju prednosti europskom uhidbenom nalogu ili</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17)</p> <p>članak/članci</p> <p>Postupanje u slučaju zaprimanja europskog uhidbenog naloga više država članica ili molbe za izručenje</p> <p>Članak 30. (NN 81/13)</p>

<p>zahtjevu za izručenje donosi nadležno tijelo države članice izvršenja, uzimajući u obzir sve okolnosti, a posebno one iz stavka 1. te okolnosti iz primjenjive konvencije.</p> <p>4. Odredbe ovog članka ne dovode u pitanje obveze država članica u skladu sa Statutom Međunarodnog kaznenog suda.</p>		<p>(1) Ako su protiv iste osobe od dvije ili više država članica zaprimljeni europski uhidbeni nalozi, prilikom donošenja odluke o tome kojoj državi će tražena osoba biti predana sud će cijeliti sve okolnosti slučaja, posebno težinu kaznenog djela, mjesto počinjenja kaznenog djela, vrijeme izdavanja europskih uhidbenih naloga te jesu li izdani radi vođenja kaznenog postupka ili izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode.</p> <p>(2) Ako sud utvrdi da su u odnosu na istu osobu ispunjene pretpostavke za predaju na temelju europskog uhidbenog naloga te izručenje na temelju molbe treće države, odluku o predaji, odnosno izručenju donijet će ministar nadležan za</p>
--	--	--

			<p>poslove pravosuđa. Odredbe o predaji s pristankom i o pojednostavnjenom izručenju ne primjenjuju se u ovom slučaju.</p> <p>(3) O pravomoćnoj odluci moraju biti obaviještene sve zainteresirane države.</p>
<p>Članak 17.</p> <p>Rokovi i postupci za donošenje odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Europski uhidbeni nalog obrađuje se i izvršava kao žurni predmet. 2. U slučajevima u kojima tražena osoba pristaje na vlastitu predaju, pravomoćna odluka o izvršenju europskog uhidbenog naloga trebala bi biti donesena u roku od 10 dana nakon njezina pristanka. 3. U ostalim slučajevima, pravomoćna odluka o izvršenju europskog uhidbenog naloga trebala bi biti donesena u roku od 60 dana od uhićenja tražene osobe. 4. Ako, u posebnim slučajevima, europski uhidbeni nalog ne može biti izvršen u rokovima iz stavaka 2. ili 3., pravosudno tijelo izvršenja o tome odmah obavještava pravosudno tijelo koje je izdalo uhidbeni nalog, navodeći razloge kašnjenja. U tome slučaju, rok može biti produljen za dodatnih 30 dana. 5. Sve dok pravosudno tijelo izvršenja ne donese konačnu odluku o europskom uhidbenom nalogu, ono osigurava ispunjavanje materijalnih preduvjeta potrebnih za 	<p style="text-align: center;">Članak 10.</p> <p>U članku 23. iza stavka 3. dodaju se novi stavci 4., 5. i 6. koji glase:</p> <p>„ (4) Ako državni odvjetnik na temelju podataka iz europskog uhidbenog naloga i prijevoda u smislu članka 9. ovog Zakona, odnosno upozorenja, utvrdi da se ne radi o kaznenom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>učinkovitu predaju tražene osobe.</p> <p>6. Svako odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga mora biti obrazloženo.</p> <p>7. Ako, u posebnim okolnostima, država članica ne može poštovati rokove iz ovog članka, ona o tome obavještava Eurojust, navodeći razloge za kašnjenje. Osim toga, država članica prema kojoj druga država članica opetovano kasni pri izvršenju europskih uhidbenih naloga, o tome obavještava Vijeće kako bi se provedba ove Okvirne odluke ocijenila na razini država članica.</p>	<p>djelu prema domaćem zakonodavstvu, može donijeti rješenje o odbijanju izvršenja europskog uhidbenog naloga.</p> <p>(5) Rješenje iz stavka 4. ovog članka državni odvjetnik će bez odgode dostaviti sucu istrage nadležnog županijskog suda koji će u roku od 48 sati od uhićenja potvrditi ili ukinuti rješenje državnog odvjetnika.</p> <p>(6) Kad sudac županijskog suda potvrdi rješenje iz stavka 4. ovog članka odmah će naložiti puštanje uhićenika na slobodu.“.</p> <p>Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 7. i 8.</p>		
---	--	--	--

	<p>U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 9. riječi: „Kad državni odvjetnik u slučajevima iz stavaka 4. i 5“ zamjenjuje se riječima: „Kad državni odvjetnik u slučaju iz stavka 5. ovog članka kad je sudac istrage ukinuo rješenje državnog odvjetnika te u slučajevima iz stavaka 7. i 8.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 10. riječi: „iz stavaka 4. i 5.“ zamjenjuju se riječima „iz stavaka 7. i 8.“.</p> <p>U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 11. riječi: „iz stavaka</p>		
--	--	--	--

	<p>4. i 5.“ zamjenjuju se riječima „iz stavaka 7. i 8.“.</p> <p>Dosadašnji stavak 9. postaje stavak 12.</p>		
	<p>Članak 13.</p> <p>U članku 32. stavku 2. iza riječi „od uhićenja ili“ dodaju se riječi:</p> <p>„u slučaju kad iz opravdanih razloga nije došlo do uhićenja tražene osobe, od“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 18.</p> <p>Stanje do donošenja odluke</p> <p>1. Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhe vođenja kaznenog progona, pravosudno tijelo izvršenja mora:</p> <p>(a) pristati na saslušanje tražene osobe u skladu s odredbama članka 19.;</p> <p>(b) ili pristati na privremeni transfer tražene osobe.</p> <p>2. Uvjeti i trajanje privremenog transfera utvrđuju se uzajamnim sporazumom između pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.</p> <p>3. U slučaju privremenog transfera, tražena osoba mora imati mogućnost povratka u državu članicu izvršenja kako bi prisustvovala ročištima koji su dio postupka njezine predaje.</p>	<p>Članak 14.</p> <p>Članak 33. mijenja se i glasi:</p> <p>„Članak 33.</p> <p>(1) Kada se protiv tražene osobe vodi postupak u Republici Hrvatskoj zbog drugog kaznenog djela ili se tražena osoba nalazi na izdržavanju kazne zatvora, postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga prekida se rješenjem. Postupak će se nastaviti kada se postupak zbog drugog kaznenog djela pravomoćno okonča i osoba izdrži kaznu zatvora koja će joj biti eventualno izrečena, kada istekne kazna zatvora koju je izdržavala, odnosno</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

	<p>odobri joj se uvjetni otpust.</p> <p>(2) Kada sud utvrdi postojanje razloga za prekid izvršenja europskog uhidbenog naloga, o tome će obavijestiti državu izdavanja europskog uhidbenog naloga koja može zatražiti privremenu predaju tražene osobe.</p> <p>(3) Na postupak privremene predaje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe kojima je propisan postupak suda radi izvršenja europskog uhidbenog naloga radi predaje. Pri donošenju odluke o privremenoj predaji sud će voditi računa o tome da privremena predaja neće ometati vođenje kaznenog postupka</p>		
--	---	--	--

	<p>pred domaćim sudom te će u rješenju kojim se odobrava privremena predaja naznačiti datum do kojeg tražena osoba mora biti vraćena u Republiku Hrvatsku.</p> <p>(4) Uvjete privremene predaje tražene osobe pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i pravosudno tijelo koje je izdalo nalog.</p> <p>(5) Vrijeme oduzimanja slobode u državi izdavanja uračunat će se u kaznu koja će traženoj osobi biti izrečena u domaćem postupku, odnosno u kaznu zatvora koju je izdržavala u Republici Hrvatskoj prije njezine predaje državi</p>		
--	--	--	--

izdavanja. Ako je to vrijeme uračunano u kaznu izrečenu u državi izdavanja naloga, ono neće biti uračunano u izrečenu kaznu u Republici Hrvatskoj, odnosno u vrijeme izdržavanja kazne u Republici Hrvatskoj za čijeg je trajanja privremena predaja odobrena.“.

Članak 15.

U članku 34. iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

"(4) Na postupak privremenog premještaja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe kojima je propisan postupak suda radi izvršenja europskog uhidbenog naloga radi

	<p>predaje. Pri donošenju odluke o privremenom premještanju sud će voditi računa o tome da privremeni premještanj neće ometati vođenje postupka radi predaje tražene osobe pred domaćim sudom te će se u rješenju kojim se odobrava privremeni premještanj naznačiti datum do kojeg tražena osoba mora biti vraćena u Republiku Hrvatsku.</p> <p>(5) Uvjete privremenog premještanja tražene osobe pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i pravosudno tijelo koje je izdalo nalog."</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 19.</p> <p>Saslušanje osobe prije donošenja odluke</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Tražena osoba saslušava se pred pravosudnim tijelom, uz pomoć osobe određene u skladu s pravom države članice čiji sud izdaje uhidbeni nalog. 2. Tražena osoba saslušava se u skladu s pravom države članice izvršenja, u skladu s uvjetima utvrđenim međusobnim sporazumom pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja. 3. Nadležno pravosudno tijelo izvršenja može odrediti drugo pravosudno tijelo svoje države članice za sudjelovanje pri saslušanju kako bi se osigurala ispravna primjena odredaba ovog članka i uvjeta koji su njime propisani. 	<p>Članak 11.</p> <p>U članku 24.a stavku 4. riječi „te se odrekne primjene načela specijalnosti u skladu s člankom 27. ovog Zakona“, brišu se.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 20.</p> <p>Povlastice i imuniteti</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ako tražena osoba uživa povlasticu ili imunitet s obzirom na nadležnost ili na izvršenje u državi članici izvršenja, rokovi iz članka 17. ne počinju teći osim, i počevši od tog dana, ako je pravosudno tijelo izvršenja dobilo obavijest o ukidanju povlastice ili imuniteta. <p>Država članica izvršenja osigurava ispunjavanje materijalnih preuvjeta za učinkovitu predaju tražene osobe, ako ona više ne uživa povlasticu ili imunitet.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo države članice izvršenja, pravosudno tijelo izvršenja zahtijeva od tog tijela da se odmah posluži svojim ovlastima. Ako je za ukidanje povlastice ili imuniteta nadležno tijelo druge države ili međunarodna organizacija, zahtjev za izvršavanje njihovih ovlasti šalje pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog. 	<p>Članak 12.</p> <p>U naslovu iznad članka 25. iza riječi „imunitet“ dodaju se riječi „ili povlastice“.</p> <p>U članku 25. stavku 1. iza riječi „imunitet“ dodaju se riječi „ili povlastice“.</p> <p>U stavku 2. iz riječi „koja uživa imunitet“ dodaju se riječi „ili</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>povlastice“, a iza riječi „dokaz o ukidanju imuniteta“ dodaju se riječi „ili povlastica“.</p> <p>U stavku 3. iza riječi „imuniteta“ dodaju se riječi „ili povlastica“.</p>		
<p>Članak 21.</p> <p>Sukob međunarodnih obveza</p> <p>Ova Okvirna odluka ničime ne utječe na obveze države članice izvršenja ako je tražena osoba izručena toj državi iz treće države i ako je ta osoba zaštićena odredbama sporazuma prema kojemu je ta osoba izručena, a one se odnose na pravilo specijalnosti. Država članica izvršenja poduzima sve mjere potrebne za neodložno podnošenje zahtjeva za pristanak države iz koje je osoba izručena, kako bi ona mogla biti predana državi članici koja je izdala europski uhiđbeni nalog. Rokovi iz članka 17. počinju teći tek od dana prestanka primjene tih pravila o specijalnosti. Do donošenja odluke države iz koje je tražena osoba izručena, država članica izvršenja osigurat će materijalne preduvjete potrebne za njezinu učinkovitu predaju.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Izručenje predane osobe trećoj državi</p> <p>Članak 40.</p> <p>Osoba koja je predana Republici Hrvatskoj na temelju europskog uhiđbenog naloga ne može biti izručena trećoj državi bez suglasnosti države čije je pravosudno tijelo donijelo odluku o</p>

			<p>predaji. Zahtjev za davanje suglasnosti podnosi ministar nadležan za poslove pravosuđa u skladu sa zakonom koji uređuje međunarodnu pravnu pomoć u kaznenim stvarima i međunarodnim ugovorima koji obvezuju Republiku Hrvatsku.</p>
<p>Članak 22.</p> <p>Obavijest o odluci</p> <p>Pravosudno tijelo izvršenja bez odlaganja obavještava pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog o odluci u vezi s djelovanjem koje treba poduzeti na temelju europskog uhidbenog naloga.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 68/18) članak/članci Obavještavanje o odluci</p> <p>Članak 31. (NN 26/15, 68/18) (1) Sud će bez odgode obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog i nacionalni S.I.Re.N.E. ured o pravomoćnosti odluke kojom je</p>

			<p>odobrena ili odbijena predaja tražene osobe. (2) Kada se odluka o odbijanju predaje tražene osobe odnosi na kaznena djela terorizma, ta odluka se, zajedno s raspoloživom dokumentacijom, dostavlja i nadležnom državnom odvjetništvu radi utvrđivanja nadležnosti za kazneni progon sukladno domaćem pravu (3) Prilikom predaje tražene osobe državi izdavanja predat će se podaci o vrsti i trajanju mjera iz članka 26. ovog Zakona.</p>
<p>Članak 23.</p> <p>Rokovi za predaju osobe</p> <p>1. Tražena se osoba predaje što je moguće ranije, na datum koji dogovaraju oba tijela o kojima je riječ.</p> <p>2. Osoba se predaje najkasnije deset dana nakon donošenja pravomoćne odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Rokovi za donošenje odluke o</p>

<p>3. Ako je predaja tražene osobe u roku predviđenom u stavku 2. spriječena okolnostima na koje ne može utjecati nijedna od država članica, pravosudno tijelo izvršenja i pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog odmah međusobno stupaju u kontakt i dogovaraju novi datum za predaju. U tom slučaju, predaja se obavlja u roku od deset dana nakon dogovorenog novog datuma.</p> <p>4. Predaja može biti odgođena, u izuzetnim okolnostima, zbog ozbiljnih humanitarnih razloga, npr. ako postoji osnovani razlog za uvjerenje da bi se time ugrozilo zdravlje ili život tražene osobe. Izvršenje europskog uhidbenog naloga obavlja se odmah po nestanku tih razloga. Pravosudno tijelo izvršenja odmah obavještava pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog i dogovara novi datum predaje. U tom slučaju, predaja se obavlja u roku od deset dana od novog dogovorenog datuma.</p> <p>5. Po isteku rokova iz stavaka 2. i 4., osoba se pušta na slobodu ako se još nalazi u pritvoru.</p>		<p>predaji tražene osobe</p> <p>Članak 32. (NN 81/13, 26/15)</p> <p>(1) Postupak radi predaje tražene osobe je hitan.</p> <p>(2) Ako tražena osoba nije pristala na predaju, o njezinoj predaji mora biti odlučeno u roku od šezdeset dana od uhićenja ili prvog ispitivanja.</p> <p>(3) Ako se o predaji ne može odlučiti u rokovima iz stavka 2. ovog članka, sud će o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog i navesti razloge za prekoračenje rokova. U tom slučaju o predaji tražene osobe mora biti odlučeno u daljnjem roku od trideset dana.</p> <p>(4) Ako se zbog iznimnih okolnosti, o predaji ne može odlučiti niti u roku iz stavka 3. ovoga članka, sud će o tome obavijestiti Eurojust i navesti razloge za</p>
---	--	---

			prekoračenje roka. (5) Ako neka od država članica višekratno prekoračuje rokove za izvršavanje europskih uhidbenih naloga domaćih nadležnih tijela, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će o tome obavijestiti Vijeće Europske unije.
<p>Članak 24.</p> <p>Odgođena ili uvjetovana predaja</p> <p>1. Pravosudno tijelo izvršenja može, nakon donošenja odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga, odgoditi predaju tražene osobe kako bi se protiv nje mogao voditi kazneni progon u državi članici izvršenja, ili, ako je ona već osuđena, kako bi mogla na njezinu državnom području izdržati kaznu izrečenu za kazneno djelo na koje se ne odnosi europski uhidbeni nalog.</p> <p>2. Umjesto odgode predaje, pravosudno tijelo izvršenja može privremeno predati traženu osobu državi članici koja izdaje uhidbeni nalog pod uvjetima koji se utvrđuju zajedničkim sporazumom između pravosudnog tijela izvršenja i pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog. Sporazum se sastavlja u pisanom obliku, a njegovi su uvjeti obvezujući za sva tijela države članice koja izdaje uhidbeni nalog.</p>	<p>Članak 14.</p> <p>Članak 33. mijenja se i glasi:</p> <p>„Članak 33.</p> <p>(1) Kada se protiv tražene osobe vodi postupak u Republici Hrvatskoj zbog drugog kaznenog djela ili se tražena osoba nalazi na izdržavanju kazne zatvora, postupak izvršenja europskog</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 102/17) članak/članci Članak 34. (NN 102/17) (1) Prije donošenja odluke o predaji na prijedlog tijela koje je izdalo nalog i pod uvjetom da je predaja tražena radi vođenja kaznenog postupka, sud može ispitati traženu osobu o djelu zbog kojega je izdan

	<p>uhidbenog naloga prekida se rješenjem. Postupak će se nastaviti kada se postupak zbog drugog kaznenog djela pravomoćno okonča i osoba izdrži kaznu zatvora koja će joj biti eventualno izrečena, kada istekne kazna zatvora koju je izdržavala, odnosno odobri joj se uvjetni otpust.</p> <p>(2) Kada sud utvrdi postojanje razloga za prekid izvršenja europskog uhidbenog naloga, o tome će obavijestiti državu izdavanja europskog uhidbenog naloga koja može zatražiti privremenu predaju tražene osobe.</p> <p>(3) Na postupak privremene predaje na</p>	<p>nalog.</p> <p>(2) Okolnosti ispitivanja tražene osobe dogovaraju sud i tijelo koje je izdalo nalog pisanim sporazumom, koji obvezuje sva nadležna tijela države izdavanja.</p> <p>(3) Sud ispituje traženu osobu u skladu s domaćim kaznenim postupovnim pravom i sporazumom iz stavka 2. ovog članka. Ispitivanju moraju biti prisutni branitelj i državni odvjetnik, a može biti prisutna i službena osoba države izdavanja.</p>
--	--	---

	<p>odgovarajući način primjenjuju se odredbe kojima je propisan postupak suda radi izvršenja europskog uhidbenog naloga radi predaje. Pri donošenju odluke o privremenoj predaji sud će voditi računa o tome da privremena predaja neće ometati vođenje kaznenog postupka pred domaćim sudom te će u rješenju kojim se odobrava privremena predaja naznačiti datum do kojeg tražena osoba mora biti vraćena u Republiku Hrvatsku.</p> <p>(4) Uvjete privremene predaje tražene osobe pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i pravosudno tijelo koje</p>		
--	---	--	--

	<p>je izdalo nalog.</p> <p>(5) Vrijeme oduzimanja slobode u državi izdavanja uračunat će se u kaznu koja će traženoj osobi biti izrečena u domaćem postupku, odnosno u kaznu zatvora koju je izdržavala u Republici Hrvatskoj prije njezine predaje državi izdavanja. Ako je to vrijeme uračunano u kaznu izrečenu u državi izdavanja naloga, ono neće biti uračunano u izrečenu kaznu u Republici Hrvatskoj, odnosno u vrijeme izdržavanja kazne u Republici Hrvatskoj za čijeg je trajanja privremena predaja odobrena.“.</p>		
--	---	--	--

	<p style="text-align: center;">Članak 15.</p> <p>U članku 34. iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>(4) Na postupak privremenog premještaja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe kojima je propisan postupak suda radi izvršenja europskog uhidbenog naloga radi predaje. Pri donošenju odluke o privremenom premještaju sud će voditi računa o tome da privremeni premještaj neće ometati vođenje postupka radi predaje tražene osobe pred domaćim sudom te će se u rješenju kojim se odobrava privremeni premještaj naznačiti datum do kojeg tražena osoba mora</p>		
--	--	--	--

	<p>biti vraćena u Republiku Hrvatsku.</p> <p>(5) Uvjete privremenog premještaja tražene osobe pisanim sporazumom dogovaraju nadležni domaći sud i pravosudno tijelo koje je izdalo nalog.</p>		
<p>Članak 25.</p> <p>Tranzit</p> <p>1. Svaka država članica, osim ako se koristi pravom mogućnosti odbijanja, u slučaju tranzita svojega državljanina ili osobe koja u njoj ima boravište u svrhe izvršenja zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode, omogućuje tranzit preko svojega državnog područja tražene osobe koja se predaje, pod uvjetom da je obaviještena o:</p> <p>(a) identitetu i državljanstvu osobe protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog;</p> <p>(b) postojanju europskog uhiđbenog naloga;</p> <p>(c) vrsti i zakonskom opisu kaznenog djela;</p> <p>(d) opisu činjeničnog stanja u vezi s kaznenim djelom, uključujući datum i mjesto njegova počinjenja.</p> <p>Ako je osoba protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog u svrhe progona državljanin države članice tranzita ili u njoj ima boravište, tranzit može biti uvjetovan time da ta</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Provođenje kroz Republiku Hrvatsku</p> <p>Članak 37. (1) O molbi za provođenje tražene osobe koju jedna država članica predaje drugoj kroz teritorij</p>

<p>osoba, nakon saslušanja, mora biti vraćena državi članici tranzita kako bi u njoj izdržala zatvorsku kaznu ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici koja izdaje uhišbeni nalog.</p> <p>2. Svaka država članica određuje tijelo zaduženo za primanje zahtjeva za odobravanje tranzita i potrebnih dokumenata, te sve ostale službene korespondencije koja se odnosi na zahtjev za odobravanje tranzita. Države članice o imenovanim tijelima obavještavaju Glavno tajništvo Vijeća.</p> <p>3. Zahtjev za odobravanje tranzita i informacije iz stavka 1. mogu se poslati tijelu imenovanom u skladu s odredbama stavka 2. bilo kojim sredstvom koje ostavlja pisani trag. Država članica tranzita svoju odluku šalje na isti način.</p> <p>4. Ova Okvirna odluka ne primjenjuje se u slučaju prijevoza zrakoplovom bez predviđenog slijetanja prije odredišta. Unatoč tome, ako dođe do nepredviđenog slijetanja, država članica koja izdaje uhišbeni nalog tijelu imenovanom u skladu s odredbama stavka 2. pruža informacije iz stavka 1.</p> <p>5. Ako je riječ o tranzitu osobe koja mora biti izručena državi članici iz treće države, odredbe ovog članka primjenjuju se mutatis mutandis. U tom slučaju izraz „europski uhišbeni nalog” smatra se izrazom „zahtjev za izručenje”.</p> <p>POGLAVLJE 3.</p> <p>UČINCI PREDAJE</p>		<p>Republike Hrvatske odlučuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.</p> <p>(2) Molba za provođenje mora sadržavati sljedeće podatke:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ime, prezime, datum i mjesto rođenja, prebivalište i državljanstvo tražene osobe, 2. dokaz o postojanju europskog uhišbenog naloga, 3. zakonsku oznaku kažnjivog djela, 4. opis kažnjivog djela uključujući vrijeme i mjesto počinjenja. <p>(3) Ako je osoba protiv koje je izdan europski uhišbeni nalog radi vođenja kaznenog postupka državljanin Republike Hrvatske ili ima prebivalište na teritoriju Republike Hrvatske, provođenje kroz Republiku Hrvatsku se može uvjetovati vraćanjem te osobe po završetku</p>
--	--	--

		<p>postupka u Republiku Hrvatsku radi izdržavanja kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode na temelju odluke pravosudnog tijela države izdavanja.</p> <p>(4) Ako je traženu osobu potrebno provesti iz jedne države članice u drugu zračnim putem, u slučaju nepredviđenog usputnog pristajanja na području Republike Hrvatske ministar nadležan za poslove pravosuđa će odobriti provođenje kroz Republiku Hrvatsku na molbu koja se podnosi u skladu sa stavkom 1. i 2. ovog članka.</p> <p>(5) Odredbe ovog članka primjenjuju se u odnosu na države članice kada se provodi postupak izručenja tražene osobe iz treće države.</p> <p>Molba za provođenje tražene osobe kroz</p>
--	--	--

		<p>državno područje druge države članice</p> <p>Članak 37.a (NN 26/15)</p> <p>(1) Domaće pravosudno tijelo koje je izdalo europski uhidbeni nalog podnosi molbu za provođenje tražene osobe kroz državno područje druge države članice nadležnom tijelu te države članice.</p> <p>(2) Molba za provođenje mora sadržavati podatke iz članka 37. stavka 2. ovog Zakona.</p> <p>(3) Akoje predaja tražene osobe odobrena temeljem više europskih uhidbenih naloga koje su izdala različita domaća pravosudna tijela ili ako provođenje treba izvršiti preko područja treće države, molbu za provođenje podnosi ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa</p>
--	--	---

<p>Članak 26.</p> <p>Uračunavanje vremena zadržavanja u državi članici izvršenja</p> <p>1. Država članica koja izdaje uhidbeni nalog oduzima ukupno vrijeme zadržavanja na temelju izvršenja europskog uhidbenog naloga od ukupnog vremena oduzimanja slobode koje mora biti izvršeno u državi članici koja izdaje uhidbeni nalog na temelju zatvorske kazne ili mjere oduzimanja slobode.</p> <p>2. U tu svrhu, sve informacije o trajanju zadržavanja tražene osobe na temelju europskog uhidbenog naloga, pravosudno tijelo izvršenja ili središnje tijelo određeno u skladu s člankom 7. pružaju pravosudnom tijelu koje izdaje uhidbeni nalog u trenutku predaje osobe.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 102/17) članak/članci Prekid postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga i privremena predaja tražene osobe</p> <p>Članak 33. (NN 102/17) (1) Kada se protiv tražene osobe vodi postupak u Republici Hrvatskoj zbog drugog kaznenog djela ili se tražena osoba nalazi na izdržavanju kazne zatvora, postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga</p>

			<p>prekida se rješenjem. Postupak će se nastaviti kada se postupak zbog drugog kaznenog djela pravomoćno okonča i osoba izdrži kaznu zatvora koja će joj biti eventualno izrečena, kada istekne kazna zatvora koju je izdržavala, odnosno odobri joj se uvjetni otpust. Kada sud utvrdi postojanje razloga za prekid izvršenja europskog uhidbenog naloga, o tome će obavijestiti državu izdavanja europskog uhidbenog naloga koja može zatražiti privremenu predaju tražene osobe. Na postupak privremene predaje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe kojima je propisan postupak suda radi izvršenja europskog uhidbenog naloga radi predaje. Pri donošenju odluke o privremenoj</p>
--	--	--	---

			<p>predaji sud će voditi računa o tome da privremena predaja neće ometati vođenje kaznenog postupka pred domaćim sudom te će u rješenju kojim se odobrava privremena predaja naznačiti datum do kojeg tražena osoba mora biti vraćena u Republiku Hrvatsku.</p> <p>(2) Vrijeme oduzimanja slobode u državi izdavanja uračunat će se u kaznu koja će traženoj osobi biti izrečena u domaćem postupku, odnosno u kaznu zatvora koju je izdržavala u Republici Hrvatskoj prije njezine predaje državi izdavanja. Ako je to vrijeme uračunano u kaznu izrečenu u državi izdavanja naloga, ono neće biti uračunano u izrečenu kaznu u Republici Hrvatskoj, odnosno u vrijeme izdržavanja</p>
--	--	--	---

			kazne u Republici Hrvatskoj za čijeg je trajanja privremena predaja odobrena.
<p>Članak 27.</p> <p>Mogućnost kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela</p> <p>1. Svaka država članica može poslati Glavnom tajništvu Vijeća obavijest da se, s obzirom na njezine odnose prema drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, smatra da postoji suglasnost za kazneni progon, izricanje presude i zadržavanje u svrhe izvršavanje kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije predaje osobe, a razlikuje se od onog zbog kojega je ta osoba predana, osim ako u posebnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja ne odluči drugačije u svojoj odluci o predaji.</p> <p>2. Osim u slučajevima iz stavaka 1. i 3., protiv predane osobe ne može se voditi kazneni progon i ne može joj se izreći presuda ili na drugi način oduzeti sloboda zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana.</p> <p>3. Stavak 2. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) Ako je osoba imala mogućnost napustiti državno područje države članice kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je bila napustila;</p> <p>(b) ako kazneno djelo nije kažnjivo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode;</p> <p>(c) ako se na temelju kaznenog postupka ne mogu primijeniti mjere oduzimanja slobode;</p> <p>(d) ako bi toj osobi mogla biti izrečena kazna ili mjera koja ne uključuje oduzimanje slobode, posebno novčana kazna ili mjera koja ju zamjenjuje, čak i ako ta kazna ili mjera može dovesti do ograničavanja njezine osobne slobode;</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 102/17) članak/članci Članak 19.</p> <p>Članak 38. mijenja se i glasi:</p> <p>»(1) Domaći sud može voditi kazneni postupak protiv osobe predane na temelju izdanog europskog uhidbenog naloga samo za djelo zbog kojeg je ta osoba predana Republici Hrvatskoj te za djelo počinjeno nakon predaje. U odnosu na izvršenje</p>

<p>(e)ako je osoba pristala na predaju, ako je primjenjivo, a istodobno je odustala od pozivanja na pravilo specijalnosti u skladu s odredbama članka 13.;</p> <p>(f)ako je osoba, nakon njezine predaje, izričito odustala od prava na pozivanje na pravilo specijalnosti u odnosu na pojedinačna kaznena djela koja su prethodila njezinoj predaji. Izjava o odustajanju daje se pred nadležnim pravosudnim tijelima države članice koja izdaje uhidbeni nalog i bilježi se u skladu s domaćim pravom te države. Izjava o odustajanju sastavlja se na način koji omogućuju da se jasno vidjeti da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;</p> <p>(g)ako je pravosudno tijelo izvršenja, koje je predalo traženu osobu, dalo pristanak u skladu sa stavkom 4.</p> <p>4. Zahtjev za pristanak predaje se pravosudnom tijelu izvršenja, uz informacije iz članka 8. stavka 1., te uz prijevod iz članka 8. stavka 2. Pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se traži pristanak i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ove Okvirne odluke. Pristanak se odbija iz razloga iz članka 3., a inače može biti odbijeno samo zbog razloga iz stavka 4. Odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva.</p> <p>U slučajevima iz članka 5., država članica koja izdaje uhidbeni nalog mora pružiti jamstva u skladu s odredbama tog članka.</p>		<p>kaznenopravnih sankcija, njihovo izvršenje je moguće u odnosu na sankcije zbog kojih je europski uhidbeni nalog bio izdan, a osoba Republici Hrvatskoj predana te za sankcije izrečene za kazneno djelo počinjeno nakon predaje.</p> <p>(2) Sud može provesti kazneni postupak ili izvršiti kaznenopravnu sankciju:</p> <p>1. ako predana osoba, iako je imala mogućnost, nije napustila teritorij Republike Hrvatske u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Republiku Hrvatsku vratila,</p> <p>2. za kazneno djelo za koje domaće pravo ne propisuje kaznu zatvora, a vođenje kaznenog postupka ne iziskuje primjenu</p>
--	--	---

		<p>mjere pritvora, istražnog zatvora i istražnog zatvora u domu,</p> <p>3. za kazneno djelo za koje domaće pravo propisuje novčanu kaznu, neovisno o činjenici da takva kazna može biti zamijenjena kaznom zatvora,</p> <p>4. ako je osoba pristala na predaju Republici Hrvatskoj i tom se prilikom odrekla primjene načela specijalnosti iz stavka 1. ovog članka.</p> <p>(3) Ako nisu ispunjene pretpostavke iz stavka 2. ovog članka, tijelo koje vodi postupak ili sudac izvršenja ispitat će predanu osobu na okolnost vođenja kaznenog postupka, odnosno izdržavanja kazne zatvora iz stavka 1. ovog članka. Ako se predana osoba u</p>
--	--	--

		<p>prisutnosti branitelja dragovoljno i u potpunosti svjesna posljedica svoje izjave na zapisnik izričito odrekne primjene načela specijalnosti, kazneni postupak se može nastaviti voditi, odnosno kaznenopravna sankcija izvršavati.</p> <p>(4) Ako nisu ispunjene pretpostavke iz stavaka 2. i 3. ovog članka, tijelo koje vodi postupak, odnosno sudac izvršenja podnijet će državi izdavanja zahtjev za davanje suglasnosti za vođenje kaznenog postupka ili za izvršenje kaznene sankcije. Zahtjev mora sadržavati podatke iz članka 18. ovog Zakona i zapisnik o ispitivanju iz stavka 3. ovog članka, a dostavit će se neposredno nadležnom tijelu države izvršenja.«.</p>
--	--	--

<p>Članak 28.</p> <p>Predaja ili naknadno izručenje</p> <p>1. Svaka država članica može obavijestiti Glavno tajništvo Vijeća da, u svojim odnosima s drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, pristaje na predaju osobe državi članici koja nije država članica izvršenja, na temelju europskog uhidbenog naloga izdanog zbog kaznenog djela počinjenog prije predaje osobe, osim ako u pojedinačnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja izjavi drugačije u svojoj odluci o predaji.</p> <p>2. U svakom slučaju, osoba koja je na temelju europskog uhidbenog naloga predana državi članici koja ga je izdala može, bez pristanka države članice izvršenja, biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhidbenog naloga koji je izdan zbog kaznenog djela počinjenog prije njezine predaje u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) ako je tražena osoba imala mogućnost napustiti državno područje države članice kojoj je predana, a nije to učinila u roku od 45 dana nakon puštanja, ili se vratila na njezino državno područje nakon što ga je napustila;</p> <p>(b) ako tražena osoba pristaje biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhidbenog naloga. Pristanak se daje pred nadležnim pravosudnim tijelima države članice koja izdaje uhidbeni nalog i bilježi se u skladu s nacionalnim pravom te države. Izjava o pristanku sastavlja se na način koji omogućuje da se jasno vidjeti da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Predaja drugoj državi članici</p> <p>Članak 39. (NN 81/13, 102/17) (1) Osoba koja je Republici Hrvatskoj predana na temelju europskog uhidbenog naloga, može biti predana drugoj državi članici zbog djela počinjenog prije predaje i bez suglasnosti nadležnog pravosudnog tijela države izvršenja u sljedećim slučajevima: 1. ako predana osoba,</p>

<p>(c) ako tražena osoba ne može koristiti pravilo specijalnosti, u skladu s odredbama članka 27. stavka 3., točaka (a), (e), (f) i (g).</p> <p>3. Pravosudno tijelo izvršenja pristaje na predaju tražene osobe drugoj državi članici u skladu sa sljedećim pravilima:</p> <p>(a) zahtjev za pristanak podnosi se u skladu s odredbama članka 9., uz informacije iz članka 8. stavka 1. i prijevod iz članka 8. stavka 2.;</p> <p>(b) pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se pristanak zahtijeva i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ove Okvirne odluke;</p> <p>(c) odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva;</p> <p>(d) pristanak se odbija zbog razloga iz članka 3., a inače može biti odbijen samo zbog razloga iz članka 4.</p> <p>U slučajevima iz članka 5., država članica koja izdaje uhidbeni nalog mora pružiti jamstva propisana odredbama tog članka.</p> <p>4. Neovisno o stavku 1., osoba koja je predana na temelju europskog uhidbenog naloga ne izručuje se trećoj državi bez pristanka nadležnog tijela države članice koja je osobu predala. Takav se pristanak pruža u skladu s konvencijama koje obvezuju tu članicu te u skladu s odredbama njezina domaćega prava.</p>		<p>iako je imala mogućnost, nije napustila teritorij Republike Hrvatske u roku od 45 dana od puštanja na slobodu ili se u Republiku Hrvatsku vratila,</p> <p>2. ako se na tu osobu ne primjenjuje načelo specijalnosti na temelju članka 38. stavka 2. točke 1. i 4. te stavka 3. i 4. ovog Zakona,</p> <p>3. ako osoba pristane na predaju drugoj državi članici a njezin pristanak je unesen u zapisnik, sastavljen pred nadležnim sudom u prisutnosti njezinog branitelja, u skladu s domaćim kaznenim postupovnim pravom. Izjava o odricanju mora se unijeti u zapisnik sastavljen na način iz kojeg nedvojbeno proizlazi da je tražena osoba pri tome postupala dragovoljno i bila u potpunosti svjesna</p>
---	--	--

			<p>posljedica.</p> <p>(2) Ako državni odvjetnik zaprimi europski uhidbeni nalog za osobu koju je Republici Hrvatskoj predala druga država članica uz uvjet poštivanja načela specijalnosti, obavijestit će o tome nadležno tijelo države izdavanja naloga radi pribavljanja suglasnosti države članice od koje je Republika Hrvatska preuzela tu osobu.</p>
<p>Članak 29.</p> <p>Predaja imovine</p> <p>1. Na zahtjev pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog ili na vlastitu inicijativu, pravosudno tijelo izvršenja, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, oduzima i predaje imovinu koja:</p> <p>(a) može biti potrebna kao dokaz; ili</p> <p>(b) koju je tražena osoba stekla počinjenjem kaznenog djela.</p> <p>2. Imovina iz stavka 1. predaje se čak i ako se europski izvršni nalog ne može izvršiti zbog smrti ili bijega tražene osobe.</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17)</p> <p>članak/članci Predaja imovine ili predmeta</p> <p>Članak 42.</p> <p>(1) Sud koji odlučuje o</p>

<p>3. Ako imovina iz stavka 1. može biti oduzeta ili konfiscirana na državnom području države članice izvršenja, ta je država može, ako je imovina potrebna zbog povezanosti s kaznenim postupkom koji je u tijeku, privremeno zadržati ili predati državi članici koja izdaje uhišbeni nalog pod uvjetom da imovina bude vraćena.</p> <p>4. Poštuju se sva prava koja stječu država članica izvršenja ili treće stranke u vezi imovine spomenute u stavku 1. Ako takva prava postoje, država članica koja je izdala uhišbeni nalog imovinu vraća državi članici izvršenja bez zaračunavanja troškova, odmah po završetku kaznenog postupka.</p>		<p>predaji tražene osobe će, po službenoj dužnosti ili na zahtjev tijela koje je izdalo nalog, u skladu s domaćim pravom rješenjem privremeno oduzeti predmete koji mogu poslužiti kao dokaz ili imovinu koju je tražena osoba pribavila kažnjivim djelom, te ih predati državi izdavanja. Žalba protiv ovog rješenja može se podnijeti u roku od tri dana i ne odgađa njegovo izvršenje.</p> <p>(2) Rješenje iz stavka 1. ovog članka će se izvršiti i kada zbog smrti ili bijega tražene osobe nije moguće izvršiti njezinu predaju.</p> <p>(3) Ako su predmeti ili imovina iz stavka 1. ovog članka nužni za potrebe kaznenog postupka koji je u tijeku u Republici</p>
--	--	--

			<p>Hrvatskoj, sud može njihovu predaju odgoditi ili privremeno ih predati tijelu koje je izdalo nalog, uz uvjet vraćanja u Republiku Hrvatsku nakon dovršetka postupka u državi izdavanja.</p> <p>(4) Predaja predmeta ili imovine iz stavka 1. ovog članka ne utječe na prava Republike Hrvatske ili trećih osoba stečena u dobroj vjeri. Ako takva prava postoje tijelo koje je izdalo nalog vratit će predane predmete ili imovinu u Republiku Hrvatsku odmah po dovršetku postupka.</p>
<p>Članak 30.</p> <p>Troškovi</p> <p>1. Troškove nastale na državnom području države članice izvršenja pri izvršavanju europskog uhidbenog naloga snosi ta država.</p> <p>2. Sve ostale troškove snosi država članica koja je izdala uhidbeni nalog.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Troškovi</p>

<p>POGLAVLJE 4.</p> <p>OPĆE I ZAVRŠNE ODREDBE</p>		<p>Članak 13. (NN 81/13, 26/15, 102/17)</p> <p>(1) Osim ako drugačije nije propisano odredbama ovog Zakona, troškovi izvršenja naloga i odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. stavka 1. ovog Zakona nastali na području Republike Hrvatske padaju na teret državnog proračuna Republike Hrvatske. Sve ostale troškove snosi država izdavanja.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, a na prijedlog nadležnog pravosudnog tijela, ako je prilikom izvršenja europskog istražnog naloga i naloga za osiguranje imovine te odluke o oduzimanju imovine ili predmeta Republika Hrvatska imala troškove koje smatra velikim ili izvanrednim, može državi izdavanja te odluke predložiti</p>
---	--	--

			<p>podjelu troškova uz njihovu detaljnu specifikaciju.</p> <p>(3) Ako domaće tijelo zaprimi zahtjev u smislu stavka 2. ovog članka od države izvršenja europskog istražnog naloga te odluke o oduzimanju imovine ili predmeta koju je izdalo nadležno pravosudno tijelo, proslijedit će ga ministarstvu nadležnom za financije na nadležni postupak.</p> <p>(4) Troškove premještaja osobe u svrhu izvršavanja presude kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode snosi država izdavanja.</p>
--	--	--	--

<p>Članak 31.</p> <p>Odnos prema drugim pravnim instrumentima</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu u odnosima između država članica i trećih zemalja, ova Okvirna odluka, počevši od 1. siječnja 2004., zamjenjuje sve odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija, primjenjivih na područje izručenja u odnosima između država članica:</p> <p>(a)Europske konvencije o izručenju od 13. prosinca 1957., njezina dodatnog protokola od 15. listopada 1975., njezina drugog dodatnog protokola od 17. ožujka 1978. te Europske konvencije o suzbijanju terorizma od 27. siječnja 1977., s obzirom na pitanja koje se odnose na izručenje;</p> <p>(b)Sporazuma između 12 država članica Europskih zajednica o pojednostavljivanju i osuvremenjavanju načina slanja zahtjeva za izručenje od 26. svibnja 1989.;</p> <p>(c)Konvencije od 10. ožujka 1995. o pojednostavljenom postupku izručenja između država članica Europske unije;</p> <p>(d)Konvencije od 27. rujna 1996. o izručenju između država članica Europske unije;</p> <p>(e)Glave III., Poglavlja 4. Konvencije od 19. lipnja 1990. kojom se primjenjuju odredbe Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju provjera na zajedničkim granicama.</p> <p>2. Države članice mogu nastaviti primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore koji su na snazi u trenutku donošenja ove Okvirne odluke u onoj mjeri u kojoj ti sporazumi ili dogovori omogućuju da ciljevi ove Okvirne odluke budu prošireni i produbljeni te ako dodatno pojednostavljaju ili olakšavaju postupke predaje osobe u odnosu na koje je izdan europski uhidbeni nalog.</p> <p>Države članice mogu sklopiti bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore nakon stupanja na snagu ove Okvirne odluke ako takvi sporazumi ili dogovori omogućuju da odredbe ove Okvirne odluke budu produbljene ili proširene i ako dodatno pojednostavljaju ili olakšavaju predaju osoba u odnosu na koje je izdan europski uhidbeni nalog, posebno utvrđivanjem rokova kraćih od onih iz članka 17., proširivanjem popisa kaznenih djela iz članka 2. stavka 2., dodatnim ograničavanjem</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Primjena europskog uhidbenog naloga</p> <p>Članak 132.a (NN 81/13, 124/13)</p> <p>(1) Postupci koji su na dan stupanja na snagu ovog Zakona u tijeku, povodom molbe države članice Europske unije za izručenje osobe za kojom je izdan i europski uhidbeni nalog, bit će dovršeni prema odredbama domaćeg prava kojima je uređen postupak izručenja.</p> <p>(2) Ako na dan stupanja na snagu ovog Zakona nije započet postupak povodom molbe države članice</p>
---	--	----------------------	--

<p>razloga za odbijanje iz članaka 3. i 4., ili spuštanjem praga iz članka 2. stavaka 1. i 2.</p> <p>Sporazumi i dogovori spomenuti u podstavku 2. ni u kojem slučaju ne utječu na odnose s državama članicama koje nisu njihove stranke.</p> <p>Države članice, u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ove Okvirne odluke, obavještavaju Vijeće i Komisiju o postojećim sporazumima i dogovorima iz podstavka 1. koje žele nastaviti primjenjivati.</p> <p>Države članice Vijeće i Komisiju obavještavaju i o svakom novom sporazumu ili dogovoru iz podstavka 2., u roku od tri mjeseca od njegova potpisivanja.</p> <p>3. Ako se konvencije ili dogovori iz stavka 1. primjenjuju na područja država članica ili na područja za čije je vanjske odnose odgovorna država članica, a na koje se ne primjenjuje ova Okvirna odluka, ti instrumenti i dalje će uređivati postojeće odnose između tih područja i drugih država članica.</p>			<p>Europske unije za izručenje osobe za kojom je izdan europski uhidbeni nalog, primjenjivat će se glava II. ovog Zakona.</p>
<p>Članak 32.</p> <p>Prijelazna odredba</p> <p>1. Na zahtjeve za izručenje zaprimljene prije 1. siječnja 2004. i dalje se primjenjuju postojeći instrumenti koji uređuju izručenje. Na zahtjeve zaprimljene poslije tog datuma primjenjuju se pravila koja donesu države članice u skladu s ovom Okvirnom odlukom. Unatoč tome, svaka država članica može, nakon što Vijeće usvoji ovu Okvirnu odluku, priložiti izjavu navodeći da će, kao država članica izvršenja, i dalje obrađivati zahtjeve koji se odnose na kaznena djela počinjena prije datuma koji bude navela u skladu sa sustavom izručivanja koji se primjenjivao prije 1. siječnja 2004. Datum koji će navesti ne može biti kasniji od 7. kolovoza 2002. Ova se izjava objavljuje u Službenom listu Europskih zajednica, a može biti povučena u svako doba.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo na Republiku Hrvatsku obzirom da je naknadno pristupila EU.</p>

<p>Članak 33.</p> <p>Odredbe koje se odnose na Austriju i Gibraltar</p> <p>1. Sve dok Austrija ne izmijeni članak 12. stavak 1. svojeg „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz”-a, a najkasnije do 31. prosinca 2008., ona može svojim pravosudnim tijelima izvršenja dopustiti da odbijaju izvršenje europskog uhidbenog naloga ako je tražena osoba austrijski državljanin i ako kazneno djelo zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog nije kažnjivo u skladu s odredbama austrijskog prava.</p> <p>2. Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi isključivo na Austriju i Gibraltar.
<p>Članak 34.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice do 31. prosinca 2003. poduzimaju potrebne mjere za provedbu odredaba ove Okvirne odluke.</p> <p>2. Države članice Glavnom tajništvu Vijeća i Komisiji šalju tekst odredaba o prijenosu obveza, u skladu s ovom Okvirnom odlukom, u svoje nacionalno pravo. Pri tome, svaka država članica može navesti da će odmah početi primjenjivati ovu Okvirnu odluku u svojim odnosima s onim državama članicama koje su priložile istu izjavu.</p> <p>Glavno tajništvo Vijeća odmah obavještava države članice i Komisiju o informacijama primljenim u skladu s odredbama članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 2., članka 13. stavka 4. i članka 25. stavka 2. Ono odmah nalaže objavljivanje tih informacija u Službenom listu Europskih zajednica.</p> <p>3. Na temelju informacija priopćenih Glavnom tajništvu Vijeća, Komisija, najkasnije do 31. prosinca 2004., podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Okvirne odluke uz, ako je potrebno, zakonodavne prijedloge.</p> <p>4. Vijeće u drugoj polovini 2003. obavlja ocjenjivanje praktične primjene odredaba ove Okvirne odluke u državama članicama te ocjenjivanje funkcioniranja Schengenskog</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno prenošenje jer se ovim člankom propisuje obveza države da prenese odredbe Okvirne odluke i dostave Komisiji tekst istih odredbi, a čime se zapravo govori o načelnoj i nespornoj obvezi koja proizlazi iz Ugovora o pristupanju RH u EU.

<p>informacijskog sustava.</p>			
<p>Članak 35.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Okvirna odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno prenošenje jer se ovim člankom Okvirne odluke regulira njeno stupanje na snagu.</p>
<p>PRILOG</p> <p>EUROPSKI UHIDBENI NALOG (1)</p> <p>Ovaj nalog izdaje nadležno pravosudno tijelo. Zahtijevam da niže navedena osoba bude uhićena i predana u svrhe provođenja kaznenog progona ili izvršavanja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci PRILOG 1.</p>